

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

PROLETARYANIN

KAHRAMANLIK ÇAĞI

- Kitlelerin Tarihe Kendi Adına Müdahale Etmesi
- Birleşik Devrim Mücadelesi Ve Kürt Sorunu
- Chavez Öldü Devrim Sürececek
- Yaşasın Gazi Ayaklanması
- Emekçi Kadınlar 8 Mart'ı Kutluyor
- Denizlerden Seyitlere İdamlar Bizi Yıldırılmaz

YAŞASIN 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

DENİZLERDEN SEYİTLERE İDAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ

KİTLELERİN TARİHE KENDİ ADINA MÜDAHALE ETMESİ

Ileriye doğru olan gelişmelerin, olayların yönünü ana çizgileriyle ortaya koyabiliriz. Toplumsal olaylar devrimci iktidarın kurulması ve toplumun köklü dönüşümü yönünde gelişiyor. Tüm bu olaylar sırasında büyük bir güç açığa çıkıyor. Çok sayıda insan sosyalizm saflarına katılıyor ve devrim mücadelesine atılıyor.

Gelişmeler, koşullar, durum ve olaylar devrime gebe. Devrimci dinamikler olayların yönünü belirliyor. Proletaryanın devrimci sınıf partisinin devrimci taktiği olayların yönünü ve hedeflerini ortaya koyuyor. Zaten marksizm leninizmin görevi süreci tüm açıklığıyla emekçi ve sömürülenlerin gözlerinin önüne sermektir.

Büyük bir kitlenin devrimcileştiği ve devrime doğru ilerlediği koşullarda, tekeli sermaye eski konumunu sürdüremez. Mücadeleci yığınlar, savaşım, isyan ve başkaldırıyla devamlı yeni ve daha ileri bir düzeye varıyor. Ezilen ve sömürülenler her geçen gün yeni bir gelişme gösterip, gücünü pekiştirirken, burjuvazi sürekli zayıflıyor ve konum kaybediyor.

Toplumda öylesine toplumsal güç birikimi ve toplumsal öfke birikimi oluşmuş ki, bu ortamda en ufak bir gelişme bile çelişkileri hemen keskinleştirebiliyor, çatışmaları şiddetlendirebiliyor ve büyük olaylara dönüştürebiliyor. Her şey su üstünde, her şey açıkça yaşanıyor. Dolayısıyla ne burjuvazi, ne onun demagogları ve ne de onların demagogjileri gerçek çatışmanın üstünü örtebiliyor. Toplumdaki tüm gelişmeleri, toplumun bütün yüzeyine yayılmış olan bir taraftan tekeli burjuvazi ve onun güçleri, diğer tarafta işçi sınıfı ve ezilen kitlelerin yer aldığı çatışmalar, belirliyor.

Büyük eylemlerin oluşmasında bir yetersizlik yok. Koşullar bunları bolca üretiyor. Asıl sorun, siyasal hareketin her eylemi karşılamaya hazır olmasıdır. Ama yığınların en ileri unsurlarıyla sıkı bir ilişki yoksa öncünün olayları karşılamada ve devrimci görevlerini yerine getirmede çok eksik ve yetersiz kalacağı açıktır. Halk kitlelerinin en ileri, en mücadeleci ve en yetenekli kesimleriyle canlı bağlar kurulmuşsa verili durum, öncünün bundan

yararlanıp en iyi sonucu alması için son derece uygundur.

İşçi sınıfı hareketinin verilen mücadeleleri iktidara kadar götürmek ve emeğin iktidarını kurmak için teorik, politik ve kadro yönünde bir eksikliği yok. Tüm ezilen ve sömürülenlerle birlikte iktidar sorununu çözebilir. Bilimsel komünizmin devrimci teorisyle yüklü kalabalık bir insan malzemesi var. Teoriyi kavramada ve yaşama uygulamada belli bir düzeye ulaşmış bir yetenek ve yeterlilik var. İşçiler, emekçiler devrim yaptıklarında, kendi devrimini yapmış olan burjuvazinin o sıradaki durumundan daha güçsüz ve yetersiz olmayacaklar.

Türkiye ve Kürdistan'daki devrimci güçler, günümüzde gerçekleşen ya da bu yolda olan devrimleri çok yakından izliyor, irdeliyor, tartışıyor ve sonuçlar çıkarıyorlar. Güncel devrimci hareketler olduğu gibi geçen yüzyılın toplumsal devrimleri de aynı biçimde çok yönlü olarak inceleniyor. Bu alanda gösterilen çabalar, halk yığınlarının devrime ciddi olarak hazırlandıklarının somut bir göstergesidir. Devrimi kitleler yapar. Bu kitleler ise devrimi gerçekleştirecek teorik pratik birikime sahiptir.

Emekçi sınıfın hareketinden kaynaklanan ve uzun bir dönemi alan gerçek devrimci mücadele sürüyor. Aralıksız süren bu mücadeledir ki, sermaye güçlerini sarsmış, yıpratmış ve güçten düşürmüştür. Gelişmeler, tekeli burjuva egemenliği tepetaklak edecek yönde ilerliyor. Gelişmelerin genel yönünü saptayacak teorik yetkinliği gösterecek durumdayız.

İşçi sınıfı, Türkiye ve Kürdistan halklarının her gün sokağa çıktığı, çatıştığı, ilerlediği, etkin örgütlülük, etkin devrimci mücadelenin verildiği koşullarda, sonuç çok daha çabuk alınır. Çünkü mücadeleci kitleler, savaşımı her gün biraz daha ileriye taşıyor ve daha güçlü bir duruma geliyorlar. Mücadeleci yığınlar olayların genel gidişinde etkin bir rol oynuyor.

Emekçi halk, tarihsel sürece kendi adına, kendi çıkarlarına, kendisi için mücadele ediyor. Kendi tarihlerini kendileri yapıyor. Bu, toplumu oluşturan sınıfların kaçınılmaz çatışması ve hesaplaşmasıdır.

Tarih yapımcılarının sahneye kendi adına çıkması, burjuva güçlerle derin ve ciddi bir ayrışma, eski toplumu alt üst edici bir bunalım ve tüm ilişki biçimlerinin yeniden dizilmesine doğru büyük bir gelişmedir.

Sık sık sürece müdahale etmekten söz edilir. Fakat bu ifade gerçek anlamında kullanılmıyor. Süreç, halk kitlelerinin yaptığı müdahale temelinde bir ilerleme ve derinleşme gösteriyor. Bu çelişki ve çatışma içinde bir ilerlemedir. Sürecin karşıtlarının mücadelesi sonucunda ilerlemesi, emekçi sınıfı açısından devrimci programını hayata geçirmek için uygun koşulların daha kısa sürede oluşması demektir.

Devrim, birbirini zincirleme olarak etkileyen, güncel olaylar dizisidir. Bu açıdan bakıldığında olayların yayılması, sıklaşması ve büyümesi, devrimin büyümesi, gelişip güçlenmesi demektir. Dolayısıyla yığınların burjuvaziye karşı geliştirdiği eylemleri desteklemek, genişletmek ve ileri götürmek, devrimi büyütmek ve sonunda onu gerçekleştirmektir. Devrim iç savaş biçiminde, isyan ve ayaklanmalar biçiminde gelişiyor.

Eylemler, ekonomik ve politik gücü elinde tutanlara karşı, patlama biçiminde ortaya çıkıyor. Bu, halk yığınlarının içinde bulunduğu genel koşullar nedeniyledir. Emekçi halk kitlelerinin durumu, hem ekonomik baskı nedeniyle, hem de politik baskı nedeniyle devamlı kötüleşiyor. Büyük mülk sahiplerinin aldığı ekonomik kararlar, kendilerine büyük servet getirirken, çalışan nüfusa ise derin bir yoksullaşma getiriyor. Büyük burjuvazinin artan ve şiddetlenen politik baskıları da emekçilerin durumunu daha da ağırlaştırıyor. Eylemlerin bir patlama biçiminde gelişmesi bu koşullar nedeniyledir.

Tekellere karşı yükselen mücadele onların ekonomik ve politik gücünü ortadan kaldırmaya yönelmelidir. Emekçilerin özgürleşmesi bunun ardından gelecektir. Verilen mücadelenin devrimci biçimler alması, isteklerinin devrimci biçimde gerçekleşmesi, burjuva egemenliğinin devrimci tarzda yıkılışı, onları buraya götürecektir.

C.DAĞLI

BİRLEŞİK DEVRİM MÜCADELESİ VE KÜRT SORUNU

Burjuvazi ve devleti reformlardan, “açılım”lardan, iyileştirmelerden, çözümlerden bahsettikçe, reformistlerimizin ağzının suyu akıyor. Burjuvazi, devrim mücadelesinin önüne geçmek, kitleleri devrimci mücadelede zafere giden yoldan saptırmak, devrim mücadelesinden alıkoymak, kafalarını ve hedeflerini bulanıklaştırmak istiyor. Kitlelerde birikmiş olan yıkıcı öfkeyi ve enerjiyi boşa akıtmak istiyor. Bütün dünyanın reformistleri gibi bu topraklardaki reformistler de bu gerçeği anlamıyor. Bir şeylerin değişeceği, “iyi şeyler” olacağı ham hayaline kaptırıyorlar kendilerini. Kendilerinin bu ham hayaller peşinde koşmaları bir şey değil, bir de kitleleri buna inandırmaya çalışıyorlar.

Oysa şimdi ham hayaller peşinde koşma değil, devrimin bütün güçlerini birleştirip bir balyoz gibi indirerek burjuvazinin egemenliğini ve faşist devleti yıkıp, dağıtma zamanı. Burjuvazi bugüne dek hiç olmadığı kadar güçten düşmüş durumda. Ve burjuvazi işte salt bu nedenle, güçlü olduğundan değil, güçsüz olduğundan reformlar vaat ediyor. Burada olması gereken reform vaatlerine aldanmak, kitleleri bu boş hayallerin peşine takmak değil, devrimin en temel taleplerini daha net ve daha açık olarak kitlelere anlatmak, kavratmak ve bu talepler uğruna mücadeleyi yükseltmektir.

Kürt sorununun çözümü... Bu konuda herkes hemfikir. Sadece Kürt halkı ve Leninistler değil, Türkiyeli devrimci demokratlar, küçük burjuva hareketler, hatta adını başka türlü koymaya çalışsa da burjuva sınıfın önemli bir kesimi bunu söylüyor. Kürt sorununun ya da asıl anlamıyla Kürdistan sorununun çözümünden ne anlaşılmalı? Şimdi çözümden bahsedenler bunu öylesine değil de gerçekten söylüyorlarsa bu soruya net ve açık cevap vermelidir.

Devrim, politik yaşamın o alışıldık dingin dönemlerinde hayal dahi edilemeyecek bir hızla öğretmeye devam ediyor. Hem de sadece politik önderlere değil, bundan daha da önemli olarak kitlelere öğretmeye devam ediyor. Bugüne dek Kürdistan sorununa dair söylenen her şey hem de bütün politik çevreler ve sınıfların temsilcileri tarafından söylenen her şey devrimin acımasız pratiğine çarpacak, bütün hurafeler, içi boş sözler bu pratik tarafından acımasızca süpürülecektir. Şimdi her şey sadece politik önderlerin ortaya koyduğu programlarda ve taktik sloganlarda değil, geniş yığınların açık politik eyleminde ya vücut bulacak ya da bütün boş hayaller gibi gerçeğin duvarına toslayıp yok olacaktır.

Devrim en geniş yığınları büyük bir hızla kendisine doğru çekerek yoluna devam ediyor. Aynı zamanda ve yine büyük bir hızla devrim ateşinde kavruşan, hatta etrafında bulunan bütün kesimlere, yığınlar öğretmeye devam ediyor. Burada belirtmek gerekir ki, devrimin bugüne dek Leninistlere öğrettiklerinden başka daha öğreteceği pek çok şey olacaktır. Ama devrimin böylesine yükseliş içinde olduğu bu dönemde asıl mesele, Lenin’in dediği gibi “Bizim devrime herhangi bir şey öğretecek durumda olmamız” ya da olmamız meselesidir. Ulusal sorun söz konusu olduğunda asıl mesele, asıl görev ulusal kurtuluş hareketinin söyleminden bağımsız olarak proletaryanın devrimci sınıf partisinin Kürdistan sorununa ve bu sorunun çözümüne dair tezlerin, görüşlerin ve şiarların sadece Leninistlere, proletaryanın ileri kesimlerine değil, geniş yığınlar ve özellikle Kürt halkına, Kürdistan proletaryasına ve emekçi yığınlar götürülmesi, anlatılmasıdır.

Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı şiarı ayrılıp ayrı devlet kurma hakkını içermiyorsa eğer, bu Kürt ulusal sorununun çözümü anlamına gelmeyecektir. Son gelişmeler bu sorunu, hem Kürdistan proletaryası ve emekçilerini hem de Türkiye proletaryası ve emekçilerini önüne koyup tartışmayı birleşik devrimin en acil görevlerinden biri durumuna getirdi. Birleşik devrimin zaferi gerçekleşmeden Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı gerçekleşmeyeceği gibi, Kürdistan proletaryası ve emekçilerinin katılımı olmadan birleşik devrimin zaferi de mümkün değildir.

Kürt ulusal sorununun bugünkü durumu üzerine değerlendirme yaparken, eleştiri okunun sivri ucunun özellikle Türkiye proletaryası ve emekçilerine çevrilmesi gerekir. Bu konuda kendi devrimci sınıf görevlerini yerine getirmedikleri için, ezilen ulus ve ulusal toplulukların özgürlük taleplerini gündemlerine alıp yeterince sahiplenmedikleri ve bu uğurda yeterince mücadele etmedikleri için eleştirilmelidir. Bu eleştiriler yapılırken içinden geçmekte olduğumuz yoğun devrimci dönem asla unutulmamalı. Çünkü bu dönemin bir özelliği var. Devrimin yükseliş halinde olduğu, burjuva toplumun krizinin ekonomik, politik toplumsal her boyutuyla tavan yaptığı böylesi dönemlerde proletarya ve emekçi yığınların giderek artan oranda devrimci eyleme yönelmesidir. Eylemlerin böyle yaygın hale geldiği dönemlerde Leninistler hedeflerini doğru koymayı, eylem halindeki kitleleri bu hedefler konusunda ikna etmeye ve kitleleri bu hedeflere yöneltmeyi öğrenmeli, başarma-

lıdır.

Propaganda, ajitasyon ve örgütlenme faaliyeti, her komünist parti gibi Leninist Parti’nin de her zaman yürütmek zorunda olduğu görevlerden biridir. ancak devrimin kaderinin tayin ettiği böyle dönemlerde proletarya ve emekçi yığınlarla bağ kurma, propaganda, ajitasyon ve örgütlenme faaliyeti her zamankinden bin kat daha çok önem kazanır. Hiç kuşku yok ki, proletarya ve emekçi yığınları örgütlemek, eğitmek için Leninistlerin daha uzun bir süre çaba göstermesi gerekiyor. Şimdi bütün bu faaliyetin can alıcı sorunu, bu örgütlenme ve eğitim çalışmalarında ağırlığın hangi konuya ya da konulara verilmesi gerektiğidir. Bir takım iyileştirme ve reformlara mı yoksa devrime ve toplumun devrimci dönüşümüne mi?

Elbette esas olan toplumun devrimci dönüşümüdür. Devrimi ve devrimci dönüşümü gerçekleştirebilecek tek güç ise proletarya, ezilen ulus ve ulusal topluluklardan emekçi yığınlardır, halklarımızdır. Devrim mücadelesi politik özgürlükler uğruna mücadeleyi de kapsar. Burada bir kez daha belirtelim, ulusal sorun da politik özgürlük sorunlarından biridir. Bu konunun çözümünde asıl çözüm gücü zordur, politik zordur, zora dayalı devrim mücadelesidir. Politik özgürlükler uğruna mücadeleyi de kapsayan devrim mücadelesi sınıflar mücadelesinin en sert biçimiyle iç savaş biçimiyle sürüyor. Halklarımızın gündeminde yer alan bütün önemli yaşamsal sorunların çözümünde son sözü yine zor söyleyecektir. Burada ezilen ulus ve ulusal toplulukların, proletarya ve emekçi yığınların, halklarımızın örgütlü zoru olmadan hiçbir temel sorunda sonuç almak mümkün değildir. Bu nedenle emekçi sınıflar ve kitleler kendi istedikleri özgür bir yaşamı kurmak için daha cüretkâr ve daha saldırgan bir mücadele çizgisi izlemelidir. Burada zor, sadece savunma amaçlı değil, artık tayin edici mücadele için, zafer için saldırı amaçlı kullanılmalıdır; bütün güçler bu saldırıya hazırlanmalıdır.

Şimdi artık yeni bir dönemdeyiz. Politik alt üst oluşlar ve devrimler dönemi. Şimdi artık en enerjik biçimde saldırıya hazırlanmak gerekiyor. Üstelik sadece bunun propaganda-sını yapmak değil, propagandayla yetinmeyip pratik saldırı eylemlerine hazırlanmak gerekiyor. Hiç vakit kaybetmeksizin kendi mücadele tarihimizden öğrenmek, bizde ve dünyanın diğer ülkelerinde daha önce yaşanmış bu türden saldırı eylemlerini, deneyimlerini incelemek, dersler çıkarmak ve saldırıya hazırlanmak gerekiyor. □

CHAVEZ ÖLDÜ DEVRİM SÜRECEK!

Venezüella işçi sınıfı, emekçileri, yoksulları liderleri Chavez için ağlıyor! Latin Amerika işçileri, emekçileri, yoksulları ağlıyor gerçek bir liderlerini yitirdikleri için. Dünya işçi sınıfı ve yoksulları, kendilerinin gerçek ve kesin bir kurtuluşu için yaşamını adayan liderleri için ağlıyorlar.

Chavez öldü. Arkasında Venezüella işçi sınıfının, yoksullarının, emekçilerinin yürüyeceği yolu açarak, kurtuluşa giden yolun ilk temel taşlarını döşeyerek, yaşamını bu yüksek ve soylu amaca adanarak öldü.

Fidel'in "gerçek oğlum" dediği Chavez öldü. Küba'nın, sosyalizm yolunda ilerleyen Nikaragua ve diğer tüm Latin Amerika ülkelerinin yoksul halklarının yürekten dostu Chavez öldü. Latin Amerika yoksulları, işçileri, emekçileri soylu gözyaşlarını şimdi onun için akıtıyorlar.

Sosyalizme, emekçilerin, yoksul kitlelerin, ezilen halkların kurtuluş davasına büyük bir tutkuyla bağlı, yaşamının anlamını bu dava için savaşın içinde bulan adam; Chavez öldü. O, bundan böyle kurtuluşları için yaşamını feda ettiği bu insanların soylu yüreklerinde yaşayacak. Bundan kuşku yok.

Chavez öldü. O, yoksul halkların kurtuluş davasına ne denli tutkuyla bağlı idiyse, emekçi sınıfları, ezilen halkları sömüren, yaşamdan kovan, sefaletle sürükleyen burjuvalara, emperyalistlere, onların düzenleri kapitalizme de o denli düşmandı. ABD'ye düşmanlığı yüreğinin derinliklerinden gelen bir düşmanlıktı. Düşmanlıkta korkusuzdu; ABD Başkanı Bush'a herkesin gözü önünde "şeytan" diyecek kadar korkusuzdu. Kibirli emperyalistlere "kes sesini" diyecek kadar korkusuzdu.

İşte bu yüzden, korkulacak bir düşmandan kurtulduklarını sandıkları için şimdi burjuva dünya sevinçten göbek atıyor. Yoksul kitlelerin, emekçi sınıfların kederi ne kadar derinse burjuva dünyanın sevinci de o kadar büyük. Ama bu bile, düşmanlarının ne denli alçak, ne denli korkak olduklarını, Chavez'in varlığından ne denli ürktüklerini, korktuklarını anlatmaya yetmez mi?

Chavez öldü ama burjuva dünyanın sevinci boşuna. Çünkü Venezüella emekçi sınıfları, yoksul halkı onun açtığı yoldan yü-

rümeye, sosyalizm hedefine varmaya kararlı. Artık hiçbir güç bu halkı geldikleri noktadan geri çevirmeye, tekrar o barakalardan ibaret olan yoksul yaşama, sefil ortama geri götürmez.

Chavez, her ülkenin, her halkın, işçi sınıfının her bölümünün sosyalizme farklı yollardan gideceğini, sosyalizme bir reçeteyele saptanmış düz ve her ülke için geçerli bir yolun olmadığını

pratik olarak gösterdi. Chavez'in gösterdiği sosyalizme geçiş yolu Venezüella'ya özgüdür ve zaten Chavez de bundan fazlasını hiçbir zaman iddia etmiş değildir. Bu konuda her şey tartışılabilir ama Chavez'in sosyalizme, emekçi sınıfların kapitalist sömüründen, emperyalist baskı ve sömüründen kurtuluşlarına tutkuyla bağlılığı tartışılmaz.

Chavez'i sosyalizmin kuruluşunu tamamlamadı diye eleştiricilere şimdiden söylenecek söz şudur: Ne Chavez ne de başka bir Venezüella devrimcisi sürecin tamamlandığını, devrimin sona erdiğini, kapitalistlerin kesin yenilgiye uğradığını öne sürmüş, iddia etmiştir.

Aksine Chavez ve yoldaşları her fırsatta devrimin sürdüğünü, burjuvalarla savaşın devam ettiğini, yoksulların, emekçilerin devrimi savunmak için daima tetikte olmaları gerektiğini söylemiş, onları uyarışlardır.

Venezüella emekçi sınıfları, Chavez'in açtığı yoldan sosyalizme doğru yürürlerken burjuvaların, kapitalistlerin, emperyalistlerin yanbaşılarında akbabalar gibi beklediklerini, iç savaşın bitmediğini pekâlâ biliyorlar ve önlemlerini de ona uygun şekilde alıyorlar.

Chavez'in uğruna yaşamını adadığı, tutkuyla bağlı olduğu düşünceler mutlaka gerçekleşecek; uğruna büyük cesaretle savaşığı hedeflere mutlaka varılacak. Ve bunlar gerçekleştiğinde bu gün Chavez'in ölümüne sevinen burjuvalar o gün Venezüella'dan silinmiş, yok olmuş olacaklar.

Chavez'in mezarı üzerinde açacak çiçekler yoksul halkların soylu gözyaşlarıyla sonsuza kadar sulanacak!

Mücadele Birliği Platformu

ÖNCE KİTAPLARI YAKTILAR

Sevgili Mücadele Birliği Dergisi Emekçilerine,

Sizler aracılığıyla, bulunduğumuz Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishanesi idaresinin, biz devrimci tutsaklara yönelik yeni bir saldırısını işçi ve emekçilere teşhir etmek istiyoruz.

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi hapishane idaresi 11.01.2013 tarihli kararıyla, hücrelerimizde bulunduracağımız kitap ve dergi sayısını on (10) tane ile sınırlandıracağını, ayrıca, atlas, harita, ve dışarıdan getirilip yatırılan fotokopi ile çoğaltılmış şeyleri almayacağını ilan etmiştir. Ve biz devrimci tutsaklara hücrelerimizdeki 10'dan fazla olan kitap ve dergileri elimizden çıkartmamız için 60 gün süre tanımıştır. Aksi halde hücrelerde kişi başına on adetten fazla bulundurulmuş kitap ve dergilerin kendileri tarafından toplanacağı duyurulmuştur. Aynı saldırı kararının Tekirdağ 2 Nolu F tipinde de alındığını öğrendik.

Faşizmin iktidara geldiği tüm ülkelerde her zaman ilk ve sürekli uygulamalarından biri kitap, dergi, gazete vb. gibi yayınları yasaklamak, toplatmak, imha etmek olmuştur. Hitler faşizminin toplattığı kitapları şehir meydanlarında yaktırdığını bilmeyen yoktur. Benzer uygulamalara kuruluşundan itibaren TC devleti de başvurmuştur. 70'li ve 80'li yıllarda faşizmin kurumlaşmasıyla Türkiye'de toplatılan, yasaklanan kitap ve dergilerin haddi hesabı yoktur desek yeridir. Bu süreçte çok sayıda yazar, çizer ve yayıncı tutuklandı, işkenceden geçirildi. Yıllarca hapisle cezalandırıldı. Kimisi işkencelerde öldürüldü, kimisi farklı ülkelerde mülteci olarak yaşamak zorunda kaldı.

Faşizmin bu saldırı ve baskıları günümüze kadar gelmiştir. Ve hapishanelerde devrimci tutsakların bulunduracakları kitap ve yayınları sınırlandırma saldırısı faşizmin bu uygulamalarının devamıdır. Faşizm bu saldırısıyla esas olarak biz devrimci tutsakların, işçi ve emekçi sınıfların ezilen ulus ve kitlelerin çıkarlarını savunan, devrimci politika ve ideolojiyi öğreten kitaplara erişimimizi engellemeye çalışıyorlar. Devrimci kitaplar ve yayınları elimizden alarak bilincimiz ve ufkumuz burjuva gericiliğiyle körleştirip bizi sınıf mücadelesinden düşürülebileceklerini umuyorlar.

F tipi zindanların ilk açıldığı yıllarda da hücrelerimizde bulunduracağımız kitaplar 3-10 taneyle sınırlandırılmıştı. O yıllarda süren ölüm orucunun oluşturduğu baskısıyla faşizm F tiplerinde çoğu ıvır zıvır bir takım iyileştirmeler yapmak zorunda kalmıştı. Kitap bulundurma sınırlandırmasının kaldırılması da bu iyileştirmelerden biri olmuştu. Yani kitap bulundurma sınırlandırmasının kaldırılması, ağır bedellerin ödendiği bir mücadelenin yan ürünü olarak kazanılmıştı. Şimdi faşizm, dışarıyla bütün kitap alışverişimizi yasaklamayı amaçlıyor. Yeniden uygulamaya çalışılan 10 kitap sınırlandırması bu amacın ilk adımıdır.

(...)

Faşizmin tüm bu umutsuzca çırpınışları, devrimci tutsakları teslim almak içindir. Faşizmin bu çırpınışları umutsuzdur. Çünkü zindanlarda on yıllardır teslim alınamayan bir devrimci irade geleneği vardır. Zindanlarda teslimiyetle idam arasında seçim yapmaya zorlandıklarında Denizler tereddütsüzce teslim olmaksızın idamı göğüslediler. 13 Mart Savaşçıları İbrahim, Necati, Seyit yoldaşlar da aynı kahramanca yolu izlediler. Murat, Sibel, Aysun yoldaşlar da bu geleneğin takipçisi oldular. Ve daha yüzlerce devrimci tutsak bu baş eğmeyen devrimci iradenin teslim alınmaktansa ölümü tercih eden geleneğin kahramanları oldular. Bu kahramanca devrimci irade karşısında faşizm zindanlarda hiçbir zaman gerçek anlamda bir zafer yüzü göremedi ve göremeyecek. Devrimin zindan cephesinde işçi emekçi sınıfların ve Kürt halkının ve ezilen kitlelerin devrim bayrağı Hiçbir zaman elimizden düşmeyecek. Sosyalizm kazanacak.

DEVİRİMCİ TUTSAKLAR TESLİM ALINAMAZ ZİNDANLARI YIKACAĞIZ YAŞASIN DEVRİM, YAŞASIN SOSYALİZM

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishanesi'nden
Türkiye Komünist Emek Partisi / Leninist
Dava Tutsakları

ÇORLU DAIYANG-SK METAL İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMA KONSERİ

Çorlu'da faaliyet gösteren Güney Koreli Daiyang Metal fabrikasında çalışan işçiler, 110. gününe dayanan grevin getirdiği ekonomik zorluklar nedeniyle bir dayanışma konseri düzenledi. Konser, 2 Mart günü saat 18.30'da Çorlu Belediye düğün salonunda yapıldı.

Konsere Pınar Aydınlar, Ekrem Ataer, Emin İğüs Ve Bilgesu Erenus katılacaktı. Ancak Pınar Aydınlar'ın boğazının enfeksiyon kapması nedeniyle, daha sonra yapılacak bir etkinliğe katılacağı sözünü veren mesajı okundu. Yine Ekrem Ataer de sağlık sorunları nedeniyle konsere katılamadı.

Saat 19.00 gibi başlayan konsere yaklaşık 300-350 kişi katıldı. Katılımın az olması dikkat çekti. Bilet satışının eylem komitesi tarafından değil, "platform" adı altında birkaç yapı ve parti tarafından yapılması, bu etkinliğin yalnızlaşma nedeni olarak görülebilir.

Yaklaşık 1,5 saat süren konser saat 20.30 civarında sona erdi. Daiyang-SK işçileriyle dayanışma konseri yapılırken Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik de Çorlu'da bulunuyordu. Konser, Bakanı protesto eden bir eylemin örgütlenmesinin de eksik kalmasına neden oldu.

Çorlu'dan Devrimci Bir Emekçi

“VIVA COMMANDANTE CHAVEZ”

5 Mart günü hayatını kaybeden Hugo Chavez için bir anma yapıldı. 7 Mart akşamı Galatasaray Lisesi önünde Mücadele Birliği Platformu'nun da aralarında olduğu bir çok kurum bir araya geldi. Anmaya Venezuela Başkonsolosu Oscar Alejandro Guede Seguera, Grup Yorum ve Emeğe Ezgi de katıldı.

Galatasaray Lisesi duvarlarına Chavez'in fotoğrafları ve "Hasta La Victorya Siempre" pankartları asılan anmada, "El Pueblo Unido Jamas Sera Vencido", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Viva Chavez Viva Socialismo" sloganları atıldı.

Devrim savaşçıları adına saygı duruşuna geçen kitleye Venezuela Başkonso-

los vekili Oscar Alejandro Guede Seguera hitap ederek, bu anmayı yapanlara Venezuela halkı adına teşekkür ettiğini belirtti. Seguera, "Chavez 14 yıl boyunca Venezuela halkı ve devleti için çalıştı. Günler, yıllar, hatta bir ömür yetmez onun yaptıklarını silmek için" dedi. Chavez'in büyük bir aşkla mücadelesini sürdürdüğüne vurgu yapan Seguera, "Chavez her şeyden önce insanlara, çocuklara, yaşadığı topraklara ve tüm dünyaya aşık bir insandı. Bu aşk için mücadele etti" dedi. Konuşmasını, "Viva Commandante Chavez" sloganıyla bitiren Seguera, Chavez için açılan ve Venezuela'ya gönderilecek olan taziye defterine yazdı.

"Laz Marks Emice" de anmaya katılarak "21. yüzyılda sosyalizmin yaşanabilirliğini gösterdiği için Chavez'e teşekkür ediyorum" dedi.

Ardından Emeğe Ezgi marşlarını Chavez için söyledi. Mücadele Birliği Platformu adına yapılan kısa konuşmada dünya halklarının devrime ilerlediğini belirtilerek, dünya ve Latin Amerika halklarının bu militanını unutmayacağı söylendi. Daha sonra kurum temsilcileri de yaptıkları konuşmada, sosyalizm mücadelesinde Chavez'e çok şey borçlu olduklarını belirterek, Chavez'in bıraktığı yerden mücadeleye devam edeceklerini söylediler.

Konuşmalardan sonra son olarak Grup Yorum da marşlarını Chavez için söyledikten sonra anma etkinliği sona erdi. □

İŞKENCECİ FAŞİST DEVLET HESAP VERECEK

Sivas'ta yaşanan katliamı protesto etmek için 2 Temmuz 2011 günü Sarıgazi'de de bir anma eylemi planlanmıştır. Eylemden 1 hafta önce bu eyleme çağrı yapan gençlere ise polis kimlik sorma bahanesi ile saldırmıştı. 4 kişinin gözaltına alındığı saldırıda, Mücadele Birliği Sarıgazi temsilcisi Sami Tunca da elleri arkadan kelepçeli olarak önce تنها bir yerde, daha sonra da Yenidoğan Polis Karakolunda kaba dayak işkencesine maruz kalmıştı. Diğer 3 genç kadın işçi ise saçlarından sürüklenerek tekmelerle gözaltına alınmıştı. Ertesi gün sonra savcılık tarafından serbest bırakılan 4 genç, daha sonra polise mukavemet etmekten, polisler ise basit yaralamadan yargılanmaya başlamıştı.

Gençlere açılan davanın bir gün öncesinde bir araya gelen Sarıgazi Mücadele Birliği Platformu, Demokrasi Caddesi'nde basın açıklaması gerçekleştirdi. Toplanan kitle "Sivas'ın Hesabını Soracağız, İşkenceci Faşist Devlet Hesap Verecek" pankartı açtı ve sık sık "Faşist Devlet Hesap Verecek", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Sivasın Katili Faşist Devlettir", "Baskılar Gözaltılar Tutuklamalar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atıldılar.

Burada basına açıklamayı yapan Nermin Ateş "Elbette bizler şunun fakındayız devlet kendi işkencecisini yargılamaz. Peki, nereden mi biliyoruz bunu 12 Eylül zindanlarından, işkencelerde katledilenlerden, faili meçhullerin ve diğerlerinden. Bir faşist devletten işkencecilerin, katliamların, idamların, faili meçhullerin hesabını ancak bir devrimle sorabiliriz" diye konuştu.

Bu saldırının ve davanın sadece 4 kişiye yönelik olmadığı, tüm Alevi topluma yönelik bir saldırı olduğunun vurgulandığı eylem, sloganlarla sona erdi.

28 Şubat günü Kartal Adliyesinde görülecek olan ilk duruşma, hakim yokluğu nedeniyle ertelendi. □

İZMİR'DE POLİS BASKILARI

İzmir'de, Dokuz Eylül Üniversitesi öğrencisi Genç Yoldaş okurumuz, polis tarafından tehdit edilmiştir.

PoliS tarafından, başka dergi okurları hakkında sorular sorulmuş ve yaptığının sonucunun ne olacağını bilip bilmediğini sorgulanmıştır. Daha sonra ise okurumuza karşılaşmalarının daha farklı olabileceği tehdidinde bulunulmuştur. Okurumuzun polise cevabı ise ne yaptığını bildiği yönünde olmuştur.

Bize ulaşan okurumuz bu tür saldırı ve baskıların onu yıldırılmayacağını belirtmiştir.

Mücadele Birliği/İzmir

GAZİ'YE ÇAĞRI

2 Mart günü Gazi Mahallesi emekçi halkı, 12 Mart'ta yaşanan katliam ve ayaklanmayı anmak için yapılacak olan eylemi duyurmak için, bir yürüyüş yaptı. Gazi Mahallesi Eski Karakol önünde toplanan halk, Gazi'de katledilen 17 ve Ümraniye'de katledilen 5 kişinin fotoğraflarının olduğu "Gazi Katliamını Unutmadık Unutmayacağız" pankartı açarak Fevzi Çakmak Caddesi'ni trafiğe kapatarak Cemevine yürüdü.

Mücadele Birliği Platformu, BDSP, DHF, Devrimci Hareket, Proleter Devrimci Duruş'un oluşturduğu Gazi 12 Mart Platformu'nun düzenlediği yürüyüş boyunca sloganlar atıldı.

Cemevi önüne gelen kitle Gazi'de ve ölümsüzleşen tüm devrim savaşçıları için saygı duruşu ve yaşananları anlatan bir sinevizyon gösterimi yapıldı.

Daha sonra Gazi 12 Mart Platformu adına "Faşist devletin tetikçileri 12 Mart'ta Gazi Mahallesinde kahveleri tarayarak alevi bir emekçiye katletti. Amaçları provokasyon yaratmak olan eli kanlı katiller, emekçilerin kitlesel karşı duruşu ile karşılaştılar. Devletin provokasyonuna karşı verilen görkemli mücadele günlerce sürdü. Bu mücadelede Gazi'de 17, Ümraniye'de 5 devrimci ve demokrat ölümsüzleşti." denilen açıklamanın devamında, "Bizler 12 Martları, Sivasları, Ulucanları, 19 Aralıkları, Roboskileri unutmazsak, hesabını sorarsak yeni katliamların önünü kesebiliriz. Katliamlarla varlığını sürdüren faşist devletten hesap sormak için 12 Martta Gazi'de yakılan mücadele ateşini büyütelim." denildi.

Açıklamadan sonra Emeğe Ezgi'nin seslendirdiği türkü ve marşlarla eylem sona erdi. □

YAŞASIN GAZİ AYAKLANMASI!

Gazi katliamının ve ayaklanmasının 18. yılında binlerce kişi Gazi Mezarlığı'na yürüdü.

12 Mart günü Gazi 12 Mart Platformu tarafından organize edilen yürüyüş ve anma etkinliği sabah saatlerinde başladı. Mücadele Birliği Platformu da eyleme "Yaşasın Gazi Ayaklanması" pankartı ile katıldı.

Eski Karakol'da bir araya gelen kitle slogan ve flamlarıyla Gazi Mezarlığı'na kadar yürüdüler. Mezarlığa gelindiğinde ölümsüzleşmiş tüm devrim savaşçıları için saygı duruşunda bulunuldu. Ardından Gazi 12 Mart Platformu adına basın açıklamasını okuyan Gamze Kayhan, Gazi katliamının ne ilk ne de son olduğunun altını çizerek, devletin her sıkıştığında katliam ve provokasyonlara başvurduğunu söyledi. Kayhan, "İşçilerin, emekçilerin ve ezilen halkların en temel hak ve özgürlüklerini kazanmak için birleşik mücadele vermesinden korkan devlet provokasyon ve katliamlarla emekçileri bölmeyi ve sömürü düzenini sürdürmeyi hesaplamaktadır" dedi.

Gamze Kayhan, son dönemlerde yaşanan baskı ve tutuklamalara dikkat çekerek, "Son dönemlerde artan devlet terörü ve provokasyonlar korkularının arttığını göstermektedir. Devrimciler, demokratlar, Kürt halkı ve toplumsal muhalefet güçleri devletin saldırılarının hedefi halindedir. Son birkaç ay içerisinde yüzlerce devrimci, demokrat, sendika üye ve yöneticileri evleri basılarak gözaltına alındı, tutuklandı. Alevi emekçilerin evleri işaretlendi. İnançsal temelde ayrışmayı derinleştiren gerici propaganda artırıldı.

Faşist devlet ve güdümündeki katiller sürüsü Yeni Maraşlar, Sivaslar, Gaziler, Uludereleler yaratmak için saldırıyorlar. 10 Mart'ta Kadıköy de gerçekleştirilen miting sonrası dağılan Kürt kadınlarına karşı polis destekli sivil faşistlerin saldırısı rastlan-tı değildir. Faşist devletin her türlü saldırısına ve gerici propagandalarına karşı Alevi, Sünni, Kürt, Türk ayrımı yapmaksızın birleşmeli ve mücadele etmeliyiz. Faşist devlet sömürü düzenini ayakta tutmak için her zaman yeni katliamlara başvuracaktır. Gazinin, 19 Aralığın, Roboski'nin hesabını sormak ancak kurulu düzene karşı devrim mücadelesini büyütmeyle mümkündür. Katliamlarla varlığını sürdüren faşist devletten hesap sormak için 12 Mart'ta Gazi'de yakılan mücadele ateşini büyüteceğiz." diye konuşmasını bitirdi.

Emeğe Ezgi de anmaya marşları ile destek verdi. Anma, sloganlarla sona erdi. □

BEYAZIT VE HALEPÇE KATLIAMI PROTESTO EDİLDİ

16 Mart 1978'de İstanbul Üniversitesi'nde 7 devrimci öğrencinin katledilmesi ve 1988'de Halepçe'de yaşanan katliam protesto edildi. 15 Mart günü Beyazıt İstanbul Üniversitesi Laleli Tramvay Durağı'nda başlayan eyleme Devrimci Öğrenci Birliği, Ekim Gençliği, Dev Genç, Kaldıraç, Devrimci Gençlik, Özgür Eğitim Platformu ve birçok öğrenci örgütü katıldı.

Laleli Edebiyat Fakültesinde bir araya gelen öğrenciler yolu trafiğe kapatarak sloganlar attı. İstanbul Üniversitesi önünde okunan basın açıklamasında, 16 Mart 1978'de İstanbul Üniversitesi'nde büyüyen devrim mücadelesini baskı altına almak için devlet planlı bir saldırı gerçekleştirildiğini, üniversiteden çıkışta devrimcilerin üzerine atılan bomba sonucunda Abdullah Şimşek, Baki Ekiz, Cemil Sönmez, Hamit Akıl, Hatice Özen, Murat Kurt, Turan Ören'in katledildiği hatırlatıldı.

Açıklamada Halepçe katliamı da hatırlatılarak, "16 Mart 1988'de ise bu kez Irak Devleti Kürt halkına yönelik gerçekleştirdiği saldırıda, 5000'den fazla insanı katletti, 7000'den fazla insanı ise sakat bıraktı. Devletin, katliamcı politikasının bir parçası olarak Halepçe'de yaşanan bu kimyasal saldırı, son değildi. Kürt halkına yönelik imha politikasının bir parçası olarak Halepçe'de yaşanan bu kimyasal saldırı son değildi. Kürt halkına yönelik imha politikaları, Halepçe'den bu yana hala devam ediyor." denildi.

Eylem yapılan açıklamanın ardından 7 öğrencinin üzerilerine bombanın atıldığı Eczacılar Fakültesi önüne gelindi. Burada ölümsüzleşen öğrenciler adına yapılan saygı duruşunun ardından resimleri Fakülte kapısına yapıştırıldı.

Eylem, Nazım Hikmet'in Hürriyet Kavgası şiirinin okunmasıyla sona erdi. □

BMC İŞÇİLERİ LEVENT'TE

Çukurova Holding önünde eylemde olan BMC işçileri ve sendika yöneticileri, 25 Şubat günü şirket önünde açıklama yaptılar.

Açıklama yapan Türk Metal-İş Genel Başkanı Pevrul Kavlak, BMC işçilerinin uzun bir yoldan işlerine ve ekmeklerine sahip çıkmak için geldiklerini söyledi.

Kavlak, 1 Mart'ta ücretlerin ödeneceğine dair söz verildiğini, o güne kadar Çukurova Holding önünden ayrılmayacaklarını söyledi.

1 Mart'ta da ücretlerin ödenmesine dair bir gelişme olmayınca işçiler eylemlerini çeşitli yerlerde sürdürdüler. BMC işçileri, Taksim'de Turkcell Genel Müdürlüğü önünde eylem yaptılar. İşçiler, haklarını almaya kadar Çukurova Holding'in yatırımlarının bulunduğu her yerde eylemlerini sürdüreceğini belirttiler.

13 Mart günü Show TV önünde eylem yapan ve ücretlerini alamayan Show TV çalışanlarının da desteğini alan BMC işçileri, 14 Mart günü de Beyoğlu, Asmalı Mescit Mahallesi Korsan Çıkmazı'nda bulunan Turkcell Genel Merkezi önündeydi. Pankartları ve dövizleriyle Taksim'e gelen işçiler sloganlar attılar.

Eyleme Türk-İş'e bağlı sendikalardan şube yöneticileri de destek verdi. Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak da işçilerin ücretlerinin ödenmeyerek açlığa, sefaletle mahkum edildiğini hatırlatarak patronları Mehmet Emin Karamehmet'i kınadıklarını söyledi.

Basın açıklamasını ise Türk Metal Sendikası İzmir 1 Nolu Şube Mali Sekreteri Şafak Aşınmaz yaptı. Tüm dünyada fabrikaların kapısına kilit vurulduğu günlerde Türkiye'de ve BMC'de bunun yaşanmamış olmasına dikkat çekerek "Bizler elimizi değil, bedenlerimizi taşın altına koyduk. Bir tek fabrika kapanmadı" dedi. BMC işçilerinin ücretlerinin ödenmediğini sözler verildiğini fakat tutulmadığını belirten Aşınmaz, bu mücadeleden kazanarak çıkacaklarını belirtti.

İzmir'den İstanbul'a yapılan yürüyüşün bir emek yürüyüşü olduğunu belirten Aşınmaz, "Bizim davamız ekmek davası, işte bunun için neyeye kadar gidecekse oraya kadar gideceğiz" diyerek sözlerini tamamladı.

BMC işçileri sloganlar atarak ve halaylarla eylemlerini bitirirken, en kısa zamanda Mehmet Emin Karamehmet'in ortaklığı bulunan bir başka işyeri önünde eylem yapmak üzere Taksim'den ayrıldılar. □

EMEKÇİ KADINLAR YENİDEN KIZIL MEYDAN'DA

Emekçi Kadınlar 2013 8 Martında da Emekçi Kadın Yürüyüşü için Taksim'deydiler. Saat 18.45'ten itibaren Taksim Tünel Meydanı'nda toplanmaya başlayan Emekçi Kadınlar (EKA) "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlarının Kapitalizme Karşı Savaş Günü" pankartı ve "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı" dövizleri ile kortejlerini oluşturdular. Kadın önderlerin resimleri ve kızıl bayraklar ile toplanan kadınları işçi ve emekçi erkekler yalnız bırakmadı.

İlk olarak Necla ana bir şiir okuyarak eylemi başlattı. Ardından Genç Emekçiler Birliği'nden birer genç kadın ve erkek Nazım Hikmet'in Gemici Türküsü'nü okuyarak "Yaşasın Devrim, Yaşasın Sosyalizm" şiarı ile orak ve çekiçlerini gökyüzünde buluşturdu. Emeğe Ezgi'nin Payidar parçasından sonra Emekçi Kadın Yürüyüşü sloganlarla başladı.

İstiklal Caddesi boyunca konuşmalarla işçi ve emekçi kadınların sorunları dile getirildi, çözüm için örgütlenme ve sosyalizm mücadelesi çağrısı yapıldı.

Rumeli Han'a yaklaşıldığında Devinim Tiyatro Atölyesi'nin hazırladığı kısa oyunlar için ara verildi ve katledilen kadınlar, sömürülen işçi ve emekçi kadınlar, çocukları zindanlarda ve savaşta öldürülen analar canlandırıldı. Taksim Meydanı'na yaklaşıldıkça "8 Mart Kızıldır Kalacak", "Taksim Kızıldır Kızıl Kalacak" sloganları atılarak Çav Bella Marşı söylendi.

Meydan'a gelindiğinde Nermin ana "İşte yine 8 Mart'tayız. Yine kavga alanındayız. Taksimdeyiz. 8 Martları tarihin bayramlarına çevirmek için haykırıyoruz sloganlarımızı... Başta devrim mücadelesinde ölümsüzleşen devrim savaşçıları olmak üzere, zindanlardaki devrimci kadın tutsakların, savaşan kürt kadınlarının, emek ve özgürlük mücadelesinde her biri birer destan yaratan işçi emekçi kadınların kavgasını geleceğe taşımak için buradayız" diyerek basın açıklamasına başladı.

"Tüm dünyada ve bu topraklarda işçiler ve emekçiler topyekün başkaldırı halinde, eylem halinde. Hey Tekstil işçilerinin, Türk Hava yolu çalışanlarının, kargo işçilerinin eylemleri sadece birkaç örnek. Her gün her saat yeni bir eylem, yeni bir direniş, yeni bir ayaklanma duyuyoruz. Latinlerden, Avrupa'ya, Ortadoğu'dan Afrika'ya Amerika'ya kadar her yerde emekçi kesimler ezilen ve sömürülenler eylemde. Bu eylemlerde ayaklanmalarda biz kadınlar da varız. Dünya Emekçinin Olacak şiarıyla devrimi büyütüyoruz" denilen açıklama, "Biz emekçi, yoksul kadınlara sömürüyü, işkenceyi reva gören ve her gün bunları yeniden yeniden üretenin kapitalist sistem olduğunu biliyoruz. Bu sistemi alaşağı etmek için, kapitalizmi yıkmak için tüm emekçi ve yoksul kadınları, işçi kadınları kavgayı yükseltmeye çağırıyoruz. Gelin özgürlüğümüz için birlikte mücadele edelim, bizi evlerin, fabrikaların dört duvarına hapseden kapitalizmi yıkıp yerine emekçinin iktidarını kurabilmek için; Emekçi kadın komitelerinde örgütlenelim" diyerek sona erdi.

Eylemin sona erdiğini ama Emekçi Kadınların etkinliğinin bitmediğini söyleyen kadınlar, etkinliğin Ayışığı Sanat Merkezi'nde devam edeceğini duyurdular. Marşlarla Sanat Merkezine çıkan kadınlar, önce saygı duruşuyla başladılar etkinliğe. Devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşen tüm kadınlar için yapılan saygı duruşunda üç gün önce ölümsüzleşen Hugo Chavez de anıldı.

vez de anıldı.

Necla ananın bir başka şiirinden sonra cezaevlerinden ve yurtdışından gelen mesajlar da okundu ve sahneyi yine Devinim Tiyatro Atölyesi aldı ve hiç yaşamamış kadınların milyonlarcasından birinin hikayesini sergiledi. 2 aylık bir çalışmayla sahneye gelen Emekçi Kadınlar Korosu da kimi ağıtlarıyla hüznlendirirken kimi neşeli-coşkulu parçalarıyla izlemeye gelenleri coşturdu.

Emekçi Kadınların etkinliği, analara verilen papatya ve karanfillerle sona erdi. Gece geç saatlere rağmen sanat merkezinden hiç kimse ayrılmadı ve halaylar ve sohbetlerle gece devam etti. □

İZMİR KONAK'TA 8 MART

Emekçi Kadınlar (EKA), İzmir'de 8 Mart günü saat 18.00'de Konak Pier önünden Eski Sümerbank'ın önüne meşaleli yürüyüş gerçekleştirdi.

“Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınları'nın Kapitalizme Karşı Savaş Günü-EKA” pankartı taşınan yürüyüşte sık sık sloganlar atıldı ve yapılan ajitasyon konuşmalarında 8 Mart'ın sınıfsal niteliğine, işçi sınıfı mücadelesinin bir parçası olduğuna değinilirken, burjuvazinin 8 Mart'a sahip çıkarak onun içeriğini boşaltmaya çalıştığı anlatıldı ve işçi sınıfının ve emekçi kadınların buna izin vermeyeceği dile getirildi.

Basın açıklamasında 8 Mart'ın “Emekçi Kadınların Mücadele Günü” olduğu belirtilirken, kadın olmanın, işçi olmanın, emekçi olmanın getirdiği cinsel, ulusal ve sınıfsal saldırılara dikkat çekildi. Burjuvazinin savaş hazırlıklarından bahseden açıklamada, ölmeye değer tek savaşın, işçi sınıfının savaşı olduğu ve emperyalist savaşın bedellerinin kadınlar tarafından ödenmeyeceği belirtildi. İş cinayetlerinde ölen kadınların, ev emekçisi kadınların mücadelesinin tüm devrimci güçlerin mücadelesi olduğu söylenirken son olarak yoldaş Hugo Chavez şahsında, sosyalizm mücadelesi yürüten, emekçi kadınların kurtuluşu için mücadele eden tüm devrim savaşçıları selamlandı.

Ardından, Ayışığı Tiyatro Atölyesi tarafından Nazım Hikmet'in Onlar Ki ve Akrep Gibisin şiirlerinden oluşan kısa bir tiyatro gösterisi sergilendi. Ve 13 Mart'ta Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar'ın son mektuplarının ailelerine geri verilmesi için İHD'de yapılacak olan basın toplantısının ve 16 Mart'ta yapılacak yürüyüşün duyurusu yapıldı. Duyurunun ardından gene Ayışığı Tiyatro Atölyesi tarafından Semih El-Kasım'ın İşsizlik Pazarında Söylev şiiri okundu. Eylem “Yaşasın Devrim Yaşasın Sosyalizm”, “Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz” ve “Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü” sloganlarıyla son buldu.

Eylemin sona ermesiyle birlikte halaylar çekildi ve ardından hep birlikte marşlarla Ayışığı Sanat Merkezi'ne gidildi.

İzmir Mücadele Birliği Platformu

ÇUKUROVA'DA 8 MART

5 Mart günü saat 12.00'da Çukurova Üniversitesi R1 alanında, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü için bir araya geldik. DÖB, Yurtsever Öğrenciler ve DHF olarak örgütlediğimiz eylemde, R1 alanından başlattığımız yürüyüş ve atılan sloganlar eşliğinde merkezi yemekhane önüne geldik. Yürüyüş boyunca “Jin Jiyan Azadî”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük”, “Be Jin Jiyan Nabe”, “Emekçi Kadınlar Devrimle Özgürleşecek”, “Yaşasın 8 Mart Yaşasın Mücadelemiz”, “Biji Hejt Adare” sloganları atıldı.

Yemekhane önüne geldiğimizde hazırlamış olduğumuz basın açıklamasını okuduk. Basın açıklamasında, “Yaşamı ve hayatı var eden bizleriz. Bizi yaşamın ve hayatın dışına atan, toplumu ve doğayı yıkıma uğratan burjuva iktidara karşı devrim mücadelesinde daha fazla kadının ön saflarda yer alması, kadının daha fazla özgürleşmesi için buradayız. Kadınıyla erkeğiyle işçilerin birliği hakların kardeşliğini örmek için buradayız. 1857 yılından başlayan bu direniş ateşini harlamak ve her tarafa yaymak için buradayız. Kadının kurtuluşunun ancak sınıfsız sömürsüz bir toplumda olduğunu haykırarak meydanlardayız” dedik.

Açıklamanın ardından R2 Alanına gelerek programımıza devam ettik. Etkinliğimiz yurtsever öğrencilerin hazırladığı müzik dinletisi ile devam etti. Ardından yine yurtsever öğrencilerin hazırladığı, tarlada çalışan işçi kadınların hikâyesinin anlatıldığı Kürtçe tiyatro oyunu ile devam edildi. Oyun izleyenlerin “Jin Jiyan Azadî” sloganları ile son buldu. Ve Ayışığı Sanat Merkezi'nin hazırladığı şiir dinletisi sunuldu. Etkinlik folklor ekibinin gösterisi ile devam etti.

Türküler ve halayların ardından Ayışığı Sanat Merkezi Nazım Hikmet'in Hürriyet Kavgası şiirini okudu. Etkinlik yapılan konuşmaların ardından alkışlarla ve sloganlarla son buldu.

Yapılan eylem faşizmin zindanlarında tutuklu bulunan devrimci öğrencilere atfedildi.

Çukurova Devrimci Öğrenci Birliği

EMEKÇİ KADINLAR SOKAKLARDA

Emekçi Kadınlar (EKA) Ankara'da 8 Mart günü akşam saatlerinde "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlarının Kapitalizme Karşı Savaş Günü" pankartıyla Sıkarya Caddesi'nden Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önüne yürüdü. Eylemde emekçi kadınların yanısıra emekçi ve öğrenci erkekler de kızıl bir 8 Mart için birlikte yürüdüler.

Yürüyüş sırasında "Emekçi Kadınlar Zindanda Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Kadın Erkek El Ele Yürüyoruz Devrime", "Emekçi Kadınlar Devrimle Özgürleşecek" gibi sloganları atıldı. Eylemde, özellikle trafiğin kesilmesi, yürüyüş boyunca yapılan ajitasyonlar ve kuşlamalar akşam işten eve dönmeye çalışan emekçilerin ilgisini çekti. Yüksel Caddesi'ne gelindiğinde de basın açıklaması okundu.

Basın açıklamasında 8 Mart sokakta olmanın, 1857'de fabrikada yakılan yüzlerce kadının kavgasını yükseltmek, devrimci kadın tutsakların, Kürt kadınlarının kavgasını geleceğe taşımak, tüm ezilenlerin özlemi olan sosyalizm için mücadele etmek olduğunun altı çizildi. Dünyanın her yerinde gerçekleşen bütün eylemlerde, ayaklanmalarda kadınların özgürlük için mücadele ettiği ve daha fazla kavganın içinde olmaları ve devrim için emekçi kadın komitelerinde örgütlenmeleri gerektiği vurgulandı. Eylem basın açıklamasının ardından, sloganlarla sona erdi.

Ankara EKA

DÜNYAYI TAŞIYAN KADINLAR 8 MART'I KUTLADI

THY'de işten atılan işçiler, Emekçi Kadınlar Gününde eylem alanları olan Atatürk Hava Limanı'nda 8 Mart'ı kutladılar. İstanbul'da eylemde olan tüm işçilerin, emek ve kadın örgütlerinin çekim yerine dönüşen havalimanına büyük coşku hakimdi.

Heyecanlı sloganlarla neşeli ezgilerin birbirine karıştığı etkinlikte davul ve zurna eşliğinde bol bol halay çekildi, horon tepildi ve oyunlar oynandı. Eylemde olan Hey Tekstil işçileri, DHL işçilerinin de katıldığı etkinliğe Emekçi Kadınlar (EKA) ve çok sayıda siyasi partinin kadın kolları geldi.

Sendikal Güç Birliği Platformu Kadın Komisyonu da kitlesel olarak sloganlarla etkinliğe katıldılar. CHP milletvekili Süleyman Çelebi de kısa bir konuşma yaptı, 8 Mart'ı anneler günü veya sevgililer günü gibi objektiflemeyeceklerini, 8 Mart'ın adı üstünde Emekçi Kadınlar Günü olduğunu vurguladı. Sendikal Güç Birliği adına yapılan kısa konuşmadan sonra SGB'li kadınlar İsmaco Deri İşçilerini ziyaret etmek için etkinlikten ayrıldılar, işçiler onları "Güle Güle Dostlar Yine Bekleriz" sloganıyla uğurladılar.

Atılan 305 işçinin çoğunun kadın olduğu THY işçileri adına yapılan konuşmaların ardından Hey Tekstil işçileri, DHL işçileri eylem süreçlerini ve yaşadıkları sorunları anlattılar, siyasi parti temsilcisi kadınlar da yaptıkları konuşmalarda kadın işçilerin sorunlarını anlatarak "güvenceli iş, güvenceli gelecek istiyoruz" dediler.

Söz alan Pınar Aydınlar da "tarihte son sözü direnenler söyler" dedi. EKA ise, sınıfsız sömürsüz bir dünya kurulana kadar sürdüreceklerini söyledi. Şiirlerin ardından Emeğe Ezgi de Fabrika Kızı ve Nereye Payidar diyerek herkesi işçilerle el ele direnişe katılmaya çağırdı.

Bir THY işçisi kadın da "Biz eyleme başladığımızda bunlar barbi bebekler; bunlara direnemezler dediler. Ama biz dünyayı taşıyan kadınlarız, Grev hakkımızı kazandık, sonuna kadar direniyoruz" dedi.

Yemek arasının ardından etkinlik yine müzikler, halaylar ve şiirlerle devam etti. □

GELİN ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ İÇİN BİRLİKTE MÜCADELE EDELİM

Emekçi Kadınlar olarak Adana'da "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlarının Kapitalizme Karşı Savaş Günü" şiarıyla bir basın açıklaması düzenledik. Saat 17.00'de İnönü Parkı'nda gerçekleştirdiğimiz açıklamayı okumadan önce şiir dinletisi sergilendi, Çavbella Marşı okundu ve basın açıklamasına geçildi.

Basın açıklamasında "Bin yıllardır gördüğümüz şiddetin yanı sıra vahşice katlediliyor. Mücadele ederken aşağılanıp işkencelere uğruyoruz... Son yıllarda binlerce kadın öldürüldü. Bu şiddete karşı eskisi gibi susup sessizce beklemiyoruz. Sesimizi daha gür haykırıyoruz. Yaşamda kalabilmek ve insanca yaşayabilmek için kavgayı sırtlatmaktan başka çaremiz yok. Özgürlüğümüzün ilk somut adımları ancak bir devrimle mümkündür. Emekçi Kadınlar Devrimle Özgürleşecek! ... Gelin özgürlüğümüz için birlikte mücadele edelim, bizi evlerin, fabrikaların dört duvarına hapseden kapitalizmi yıkp yerine emeğin iktidarını kurabilmek için; Emekçi kadın komitelerinde örgütlenelim" denildi. Basın açıklanmasının okunmasıyla birlikte eylemimizi sonlandırdık.

Adana Emekçi Kadınlar

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

Antep'te 9 Mart günü Emekçi Kadınlar (EKA) tarafından 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü için bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın Açıklaması için Gaziler Caddesi'nde Has Simit önünden Balıklı Parkı'na doğru "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "8 Mart Kızıldır Kızıl Kalacak", "Emekçi Kadınlar Devrimle Özgürleşecek", "Kadın- Erkek El Ele Örgütlü Mücadeleye" sloganları ile yüründü.

Yürüyüş esnasında çarşıdaki insanların tepkileri çok olumluydu. Ardından Balıklı Parkı'na gelindiğinde bir emekçi kadının sistem içerisinde kadın olarak ikinci cins muamelesini ve de kadın cinayetlerini ele alan kısa bir skeç düzenlendi. Skeç çevredeki insanların da ilgisini çekti ve ardından da "Suçluyum" şiiri okundu. Ardından basın açıklaması okundu.

Açıklamada daha çok 8 Mart'ın tarihsel önemi ve politik içeriği üzerinde duruldu. Bugünün hem burjuvazi tarafından içeriğinin boşaltılmaya çalışıldığı ve feminizm tarafından da sınıfı bölen bir anlayışın hâkim kılınmaya çalışıldığı anlatıldı. Ayrıca kadının gerçek kurtuluşunun sadece sosyalizm içerisinde gerçekleştirilebileceği üzerinde durularak emekçi kadın ve erkeklerin birlikte örgütlenip mücadele etmesi gerektiği dile getirildi.

Eylem, "Fabrika Kızı" parçası söylenerek sonlandırıldı.

Antep EKA

KIZILTEPE HASTANESİNDE 8 MART

Mardin Kızıltepe SES temsilciliği tarafından Devlet Hastanesi bahçesinde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü için basın açıklaması düzenlendi. Temsilciliğin düzenlediği basın açıklamasına yoğun bir ilgi vardı. Eyleme sağlık emekçileri ve hasta yakınları olmak üzere yaklaşık 200 kişi katıldı. Basın metninde 8 Mart'ın tarihçesine, kadınlara yönelik şiddete baskılara ve KESK'li kadın tutsaklara değinildi.

Basın açıklaması boyunca; "Jin Jiyan Azadî", "Yaşasın 8 Mart Yaşasın Kadın Dayanışması", "Zimane me rumeta me ye", Baskılar Bizi Yıldırılmaz", KESK'li Kadın Tutsaklar Onurumuzdur" sloganları atıldı.

Okunan basın metninden sonra davul-zurna eşliğinde halay çekildi. Katılan emekçilere teşekkür edilerek eylem sona erdirildi.

Mücadele Birliği/Qoser-Mêrdîn

PROLETARYANIN K

“Her toplumsal çağın kendi büyük adamlarına gereksinmesi vardır ve eğer onları hazır bulamazsa, kendisi icat eder.”

Chavez’in proletarya ve ezilen halklar açısından son derece zamansız ölümü çağımızın karakteri ile çağımızda öne çıkan, insanlığın hafızasına silinmeyecek şekilde yerleşen kahraman insanlar arasındaki ilişkiyi ele almamızı gerekli kılıyor. Çünkü bu ikisi arasında kopmaz bir bağ, doğrudan bir ilişki vardır.

Marx’ın Helvetius’tan aktardığı yukarıdaki sözler bu derin ilişkiyi son derece güzel bir biçimde ifade ediyor. Tarihe şöyle bir göz atıldığında, her yeni toplumsal çağın doğumunun çok büyük kahramanlıkları gerektirdiğini, yenin doğumu için zorunlu bir eylem olan eskinin yıkımı sırasında kahraman insanların eşsiz özverilerinin, önderlik ve fedai yeteneklerinin, karakterlerinin önemli bir rol oynadığını görürüz.

İnsanlığın köleci toplumdan çıkışında Spartaküs’lerle simgeleşen kahramanlık sürecinin önemli bir rol oynadığını biliyoruz. Şöyle de diyebiliriz: Köle ayaklanmaları zaman içinde bu ayaklanmalara önderlik edecek kahraman insanları ortaya çıkarmış; kahraman insanlar da bu ayaklanmaların zaferle taçlanmasında önemli bir rol oynamışlardır.

Burjuva toplum, kendisi kahramanlara özgü bir toplum olmasa da yine de doğumu, kahramanlık gerektiren bir toplumsal biçimi olmuştur. Feodalizme karşı mücadelede burjuva sınıfın arkasına aldığı yoksul toplumsal kesimlerin gösterdikleri kahramanlıklar, burjuva sınıfın süreçten zaferle çıkmasında büyük pay sahibi oldular.

Sözünü ettiğimiz burjuva devrimleri çağında burjuva sınıf büyük insanlara hayranlık duyuyor ve onları ellerindeki tüm propaganda araçlarıyla göklere çıkarıyordu. Bu toplumsal çağda burjuvazi feodal güçlere karşı savaşta gereksinme duyduğu ama kendi içinden çıkaramadığı büyük insanlara hayranlık duymak zorundaydı çün-

kü “onlarda kendi yansımasını görüyordu.”

Burjuvazi, bu özelliğini kendi durumu değişene ve dolayısıyla, kendi durumunu yansıtan insanlar da değişene kadar sürdürdü. Büyük insanlara hayranlık duyma, aydınlanma dönemi henüz tam anlamıyla kapanmadığı ve burjuvazi yükselme çizgisini nispeten sürdürdüğü sürece sürdü.

Ne var ki, burjuvazi, egemenliğini dünya çapında belirli-belirsiz kurduğu, proletaryanın da kızıl bayrağıyla sınıf savaşı sahnesine çıkmaya başladığı andan itibaren durum değişmeye başladı. Burjuvazi, tarihin gelişme çizgisinde artık baş aşağı gitme sürecine girmişti bir kere.

Ancak bu süreçte burjuvazi, üstünlüğü sağlamaya başladıktan, egemenliğini ilan ettikten; buna karşılık, sınıf savaşı sahnesine kendi bağımsız sınıf çıkarları için proletarya kızıl bayrağıyla çıkıp burjuvaziye karşı savaş ilan ettikten sonra bu özelliğini daha fazla sürdüremezdi; bir kenara atmalıydı.

Artık onun büyük insanlara, kahramanlıklara değil, daha çok ticarete, daha çok kara, satın almaya ve satmaya ihtiyacı vardı. Devrimci müttefiklere, savaşta sonuna kadar gitmeye çalışan güçlere değil, feodal-gerici güçlerle ittifaka ihtiyacı vardı.

Proletaryanın tarih sahnesine kızıl bayrak altında bağımsız bir sınıf olarak çıktığı gün burjuva sınıfın düşüş çizgisine, ekonomik, entelektüel, ahlaki çürüme sürecine girdiği tarih oldu. Çok boyutlu çöküş ve çürümenin burjuva toplumu sardığı koşullarda burjuvazi kendi yansımasını artık büyük insanlarda, kahraman kişiliklerde değil, mafya, hırsız, dolandırıcı, katil takımında görmeye ve onlara hayranlık duymaya başladı.

Öte yandan, burjuva sınıf, kendisinin sahip olmadığı niteliklere sahip ve tam da bu yüzden ihtiyaç duyduğu insanları bundan böyle, dolgun maaş, mevki, ikbal, ayartma gibi yöntemlerle kendine katma çizgisi izlemiştir. Ne var ki, burjuva sınıfı

bu çizgi de kurtaramazdı; çünkü bu vaatlerle, bu oltalara takılıp saf değiştirenler safalarına geçtikleri sınıfa hızla benzeyerek kendi “üstün” niteliklerini yitirmişler ve burjuva sınıf içinde eriyip kaybolmuşlardır.

Burjuva Sınıfın Günümüz “Kahramanları”

Aslında bu durum, başlangıçta, proletarya davası saflarında yer alırken, az-çok nitelikli vasıflara sahip insanların zamanla neden sıradanlaştıklarının da açıklamasıdır. Günümüzde kendi topraklarımızda bu duruma örnek teşkil edebilecek kişiler saymakla bitmez. Bu durumdakilerin hepsi de ortaya koyduğumuz gibi, burjuva sınıf tarafından çeşitli biçimlerde “ayartılarak” burjuva saflara katılmış kişiliklerdir.

Her sınıf yansımasını kendisinde bulduğu kişiliklere, insanlara hayranlık duyar. Bu anlamda halk arasında yaygın sözle söylersek “bana arkadaşını söyle, senin kim olduğunu söyleyeyim” durumu vardır. Burjuva sınıfın durumunu, onun hayranlık duyduğu insanların karakterinden de çözümlenmek mümkün.

O halde, çok uzaklara ve tarihin derinliklerine gitmeye gerek kalmadan, en azından kendi topraklarımızda tekelci sermaye sınıfının, kadınıyla-erkeğiyle hayranlık duyduğu, “kahraman” mertebesine çıkarıldığı insanlara kısaca bakabiliriz. Bu kişiliklerin vasıfları, kendilerinde kendi yansımasını bulan tekelci sermaye sınıfının durumu hakkında bize açık bir fikir verecektir.

Akla gelen isimlerin başında, tekelci medyanın hala hayranlıkla andığı Muhsin Yazıcıoğlu geliyor. Arkasından onun basit bir yetiştirmesi olan Abdullah Çatlı, Haluk Kırıcı gibileri insanın aklına düşüyor. Saymakla bitmez ama bu kadarı şimdilik yeter. Şimdi soru şudur: Tekelci medyanın “afiş-teleri”yle birlikte hayranlık duyduğundan kuşku duymadığımız bu kişilerin ortak özelliği nedir? Tek cümleyle söyleyecek olursak, katil olmalarıdır. Hem de en

AHİRAMANLIK ÇAĞI

korkak, en alçak cinsinden katil olmalarıdır. Sosyete takımının hayranlıklarını gizleme ihtiyacı duymadığı mafya bozuntularını ise geçiyoruz.

Ama onları geçsek de tekeli sermaye sınıfının asıl "kahramanı"nı, Mehmet Ağar'ı geçmek olmaz. Mustafa Koç'un, tepeden tırnağa tekeli sermaye sınıfını kendinde cisimleştiren bu adamın cezaevinde ziyaret edeceği kadar sınıfına ve kendine yakın bulduğu M. Ağar'ın, katiller şebekesinin bu eli kanlı şefinin en çok övündüğü konuların başında devrimcilere, devrim güçlerine karşı bin operasyon yapmış olması geliyor.

Tek sermayesi, alçakça, kallesçe yöntemlerle, devletin tüm olanaklarını kullanarak insanları kaçırmak, işkence ederek, bir yerde kısıtılarak öldürtmek olan bu adam, düzeni korumak için işlediği cinayetlerle burjuva sınıfın gerçek bir "kahramanı" mertebesine yükseltilmiştir.

Tekeli sermaye sınıfının katillere, düzeni korumak adına en alçakça cinayetleri gözünü kırpmadan ve vicdanı sızlamadan işleyecek "insanlara" ihtiyacı var; "büyük" insanlara değil.

Proletaryanın Kahramanları

Çağımız kapitalizmden komünizme geçiş çağıdır. Bu, az-çok uzun sürecek, büyük çarpışmaları, alt-üst oluşları içeren bir süreçtir. Tarihsel açıdan bakılığında proletaryanın tarih sahnesine kendi kırmızı bayrağıyla bağımsız bir sınıf olarak çıktığı 19. Yüzyılın ortalarından başlayan bir toplumsal çağ.

Paris Komünü ve Ekim Sosyalist Devrimi, insanlığın bu ileri atılımının iki büyük kilometre taşı olmuştur. İleri atılımlarla, devrim ve karşı devrimlerle, toplumsal alt-üst oluşlarla dolu bu büyük tarihsel süreç proletaryanın ve diğer emekçi sınıfların burjuvaziye karşı sürdürdükleri, eşsiz kahramanlıklarla dolu uzun bir iç savaş sürecidir.

Proletaryanın bu savaşı sürdürmesi ve zaferle taçlandırması büyük bedelleri, eşsiz

kahramanlıkları gerektirdi. Bu toplumsal çağ, kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı gereksinme duyduğu büyük adamları kimi ülkelerde hazır bulurken kimi ülkelerde de kendi yaratmıştır. Ama her halükarda, burjuvaziye karşı savaşan kitleler saflarından çıkardıkları büyük adamlarla, kahramanlarla birlikte ileri atılmışlardır.

Bu kahraman insanlar, burjuvazinin giyotinine, idam sehplarına, zindanlarına, işkencelerine, cinayetlerine, yaşamlarını ortaya koyarak karşı durmuş, varlıklarıyla savaşan kitlelere moral ve güç vermiş, hiçbir karşılık beklemeden insanlığın baskından, sömürüden, sınıfların varlığından kurtuluşu için nasıl savaşılması gerektiğini göstermişlerdir.

Blanqui, Fransız proletaryasının bu eşsiz devrimcisi, Marx'ın sözleriyle "Proletaryanın aslanı" yaşamının çok büyük bir bölümünü orta çağdan kalma ağır zindan koşullarında geçirmesine rağmen burjuva sınıfa karşı savaşta cesaretin, kararlılığın, kendini feda ruhunun örneği olmayı başarmıştır.

Ama proletaryanın kahramanlarını görmek ve göstermek için tarihin bu kadar derinliklerine gitmeye gerek var mı? Türkiye ve Kürdistan kendini işçi sınıfının, emekçilerin, ezilen halkların kurtuluşuna adayın, ne idam sehpaları, ne ölüm mangaları, ne işkenceciler karşısında proletaryanın kırmızı bayrağını yere düşüren, ölümün üzerine giderken bile cellatların yüzüne tüküren kahramanlarla dolu değil mi!

Deniz Gezmiş ve yoldaşları, komünizm davası yolunda gösterdikleri kahramanlıkları, idam sehpası karşısındaki korkusuz duruşlarıyla sonraki tüm kuşakları etkisi altına alan bir yol açmadılar mı? Üç komünist işçi, İbrahim Ethem Coşkun, Seyit Konuk, Necati Vardar, 12 Eylül faşizmine meydan okur ve idam sehpasında cellatların yüzlerine tükürürlerken arkalarında yolunda yürüdükleri Deniz'lerin bıraktığı miras vardı.

Türkiye ve Kürdistan devriminin bu günlere gelmesinde büyük bir rol oynayan

kahramanlar saymakla bitmez. 12 Eylül faşizmi işçi sınıfını ve ezilen halkları sindirmek, devrimi ezmek için idam sehplarını kurarken sonuç alacağını, amacına ulaşacağını düşünüyordu; tersi oldu. İdam mahkûm edilen onlarca devrimci idam sehpasında bir bayrak gibi dalgalanarak faşizme meydan okudular. Onlar, işkencehanelerde, zindanlarda, sokaklarda, dağlarda yaşamları pahasına devrim bayrağını dalgalandırarak tarihe işçi sınıfının kahramanları olarak geçtiler.

Tarihin akışı kapitalizmden komünizme geçiş çağında yeni evreye geçmiş bulunuyor. Bu yeni evrenin en belirgin özelliklerinden biri, dünya proletaryasının kendi yansımasını Che, Fidel Kastro, Chavez, Ho Şi Minh gibi kahramanlarda bulmasıdır. Aynı şekilde Türkiye ve Kürdistan'da Deniz Gezmiş ve yoldaşlarına karşı işçiler, emekçiler, gençlik, Kürt halkı ve diğer ezilenler arasında çığ gibi büyüyen sevgi, hayranlık ve ilginin açıklaması da budur.

Dünyada emperyalizme ve kapitalizme karşı proletaryanın ve müttefiklerinin savaşı kızıştıkça, Avrupa dâhil, artık her yerde işçilerin isyancı, ayaklanmacı, devrimci duygularını ifade etmek için Che, Chavez tişörtlerini giydiklerini, Fidel'e hayranlıklarını dile getirdiklerini görüyoruz. Türkiye ve Kürdistan'da ise bu kahraman insanların yanı sıra, Deniz bayraklarını taşımaları aynı duyguları dışavurum isteminin bir ifadesi olarak görüyoruz.

Evet, Helvetius'un dediği gibi, "Her toplumsal çağın kendi büyük adamlarına gereksinmesi vardır ve eğer onları hazır bulamazsa, kendisi icat eder." Dünya işçi sınıfı, kapitalizmden komünizme geçiş çağının bu yeni evresinde, nasıl büyük insanlara gereksinme duyduğunu, kimleri örnek aldığını, kim gibi olmak istediğini çeşitli biçimlerde ortaya koyuyor.

Dünya proletaryası kendi kahramanlık çağını açıyor. □

EMEKÇİ KADINLAR TÜRKÜLERLE ŞİİRLERLE SOKAKTA

Antakya'da Emekçi Kadınlar (EKA) tarafından 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü için etkinlik ve basın açıklaması gerçekleştirildi.

Etkinlik 9 Mart saat 15.00'te Saray Caddesi'nde başladı. Etkinliğe Ayışığı Sanat Merkezi de destek verdi.

Etkinlik Ayışığı Sanat Merkezi müzik grubunun müzik dinletisiyle başladı. Müzik grubundan sonra Ayışığı Aysun Bozdoğan şiir atölyesi şiirler okudu. Ardından okunan basın açıklamasında "Bin yıllardır gördüğümüz şiddetin yanı sıra vahşice katlediliyor. Mücadele ederken aşağılanıp işkencelere uğruyoruz... Son yıllarda binlerce kadın öldürüldü. Bu şiddete karşı eskisi gibi susup sessizce beklemiyoruz. Sesimizi daha gür haykırıyoruz. Yaşamda kalabilmek ve insanca yaşayabilmek için kavgayı sırtlamaktan başka çaremiz yok. Özgürlüğümüzün ilk somut adımları ancak bir devrimle mümkündür. Emekçi Kadınlar Devrimle Özgürleşecek!

Biz emekçi, yoksul kadınlara sömürüyü, işkenceyi reva gören ve her gün bunları yeniden yeniden üretenin kapitalist sistem olduğunu biliyoruz. Bu sistemi alaşağı etmek için, kapitalizmi yıkmak için tüm emekçi ve yoksul kadınları, işçi kadınları kavgayı yükseltmeye çağırıyoruz. Gelin özgürlüğümüz için birlikte mücadele edelim, bizi evlerin, fabrikaların dört duvarına hapseden kapitalizmi yıkıp yerine emeğin iktidarını kurabilmek için; Emekçi kadın komitelerinde örgütlenelim" denildi.

Basın açıklanmasından sonra eylem sonlandırılarak, herkes Ayışığı Sanat Merkezi'ne çay içip sohbet etmeye davet edildi. Sanat merkezinde de 8 Mart'ın tarihçesi, sistemin 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün içeriğini nasıl boşaltmaya çalıştığı konuşuldu. Etkinlik türkülerle devam ettik. Söz Veriyoruz Marşının okunması ile etkinlik sonlandırıldı.

Antakya EKA

MERSİN'DE 8 MART

"Kadınım bütün savaşlarda benim çocuklarım vurulur! / yaşamda diş diş kavga ve yemyeşil bir barış / masmavi bir gökyüzü olmaktır kadın olmak / çatlayıncaya kadar susup ağda dönüşüncüye kadar çığlık çığığa kalmaktır"

9 Mart Cumartesi günü Mersin Ayışığı Sanat Merkezi'nde saat 13.30'da Emekçi Kadınlar (EKA) tarafından 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliği düzenlendi. Etkinlik, kadının tarihsel süreçteki yeri ve kadın mücadelesini anlatan sinevizyon gösterimi ile başladı.

Yaklaşık 30 dakika süren sinevizyon gösteriminin ardından, Ayışığı Sanat Merkezi'nin hazırlanmış olduğu şiir kompozisyonu sunuldu. Okunan şiirler dinleyiciler tarafından olumlu yorumlarla karşılandı. Ardından müzik dinletisine geçildi. Bir anamız da şiir okuyup, türkü söyleyerek katıldı etkinliğe.

Adana'dan katılan adı ihtiyar, ama yüreği genç yoldaşımızın, Genç Yoldaş dergisinden bir şiir okumasından sonra etkinlik sona erdi.

Mersin EKA

BUNDAN BÖYLE HİÇBİR YETKİLİYE SESLENMİYORUZ

Adana'da 14 Mart Perşembe günü saat 18.00'de İnşaat İşçileri Derneği iş cinayetlerine karşı Bölge Çalışma Müdürlüğü karşısında bir basın açıklaması düzenledi.

Baret ve iş kıyafetleri ile yapılan eylemde basın açıklaması okunmadan önce basına iş kazaları ile ilgili istatistikler dağıtıldı ve basın açıklamasına geçildi.

Açıklamada "Artık yeter! Bundan böyle hiçbir yetkiliye seslenmiyoruz, seslenmeyeceğiz. Çünkü biliyoruz ki hükümet için inşaat sektörünün hızla büyümesi işçi sağlığından daha önemli. Çünkü biliyoruz ki arsa ihalesini alma, Karını artırma, devasa projelere imza atma kaygısındaki iş verenler için işçi sağlığı bir maliyet unsuru. Yeter ki ülkenin her yanını AVM'ler, finans merkezleri ve gökdelenler sarsın. İşçiler ölmüş çok önemli değil. İnşaat sektörünü taşeron dayalı, güvencesiz ve tehlikeli bir hale getirenler onlarsa, çözümlü de onlar getirmeyecek. O halde şantiyedeki işçi sağlığı ve iş güvenliği problemlerinin bizzat takipçileri de biz işçiler olmalıyız.

İnşaat İşçileri Derneği olarak 6 Mart Çarşamba günü Adana'da SİBAŞ inşaat 7. kattan düşerek hayatını kaybeden Mustafa Demirtaş'ın ailesine ve yakınlarına başsağlığı diliyoruz. Bundan sonra yeni iş cinayetlerinin yaşanmaması, sigortasız güvencesiz çalışmanın sona ermesi, taşeronsuz ve sömürsüz bir iş için bütün inşaat çalışanlarını İnşaat İşçileri Derneği'nde birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz" denildi.

Eyleme, Mücadele Birliği Platformu olarak biz de destek verdik. □

“BU MEKTUPLAR İŞÇİ SINIFINA AİTTİR..”

13 Mart 1982’de idam edilen İbrahim Ethem Coşkun, Seyit Konuk ve Necati Vardar’ın mezarları ziyaret edildi. 13 Mart günü saat 13.00’te yapılan mezar ziyaretinin ardından saat 16.00’da İHD’de bir basın toplantısı gerçekleştirildi.

Yapılan basın açıklamasında, “Onlar bu top-
raklarda idam edilen ilk işçilerdir. İşçi sınıfının onuru ve gururudur... Bizler 31 yıl sonra bugün onları yeniden saygıyla anıyoruz... 30 yıl sonra aileleri-

ne verilen dosyalarda, yoldaşlarımızın son mektuplarının olmadığı görüldü. Bu mektuplar işçi sınıfına aittir. Yoldaşlarımızın verdikleri mücadelenin değerleridir... Bu mektupların geri verilmesi için başlattığımız kampanyaya duyarlı herkesi bekliyoruz. Hiçbir güç işçi sınıfının tarihini yok edemez. Denizlerden Seyitlere İdamlar Bizi Yıldırılmaz...” denildi.

Açıklamadan sonra 13 Mart Savaşçıların kısaca yaşamları ve mücadele yılları anlatıldı. Basın toplantısına aynı davadan yargılanan Metin Sağdıç ve İslam Arpat da katıldı. Sağdıç 13 Mart Savaşçıları kısaca anlattı. Sağdıç “Gittikleri her yeri renklendiren insanlardı... Seyit ‘Hakime siz burjuvazinin bir avuç temsilcisi benim gibi bir halk savaşçısını yargılayamazsınız; beni ancak halkım yargılar’ dedi. Onlar idam edildiler ama asla teslim olmadılar... Nasıl Latin Amerika ülkelerinden çıkmış ef-saneleşmiş Che varsa Seyit de bizim Che’mizdi... Biz onları güneşe uğurladık...” dedi.

Metin Sağdıç’ın ardından 13 Mart Savaşçıları ile aynı süreçte Buca Cezaevi’nde bulunan İslam Arpat sözü aldı. Arpat, “İ-

dam cezası yiyenler mahkeme dönüşü Buca’da idamlıkların tutulduğu hücrelere taşıyorlardı. Diğer devrimci arkadaşları olsun yoldaşları olsun idamlıklarla görüşme durumları olmuyordu. Şöyle bir şey vardı; bütün devrimciler, devrimci dayanışma gereği o dönemde ayrı görüşte olsalar bile, idamlıklar hepimizin ortak değeriydi... Ben 79’da cezaevine girdim 81’in sonlarında çıkmıştım. İdam edildikleri gün yoktum orada. Sonra

83’ün başında tekrar cezaevine girdiğimde, bir gardiyanın sohbetimizde söylediği şu sözler devrimci demokrat olan herkesin ortak onurudur: ‘Giderlerken adamlar sanki sokakta gösteriye gider gibi, bağıra çağıra slogan ata ata gittiler’. İnsanın nutku tutuluyor böyle durumlarda. İdamı böyle eylem gibi karşılamaları, Denizler yolundan Mahirler yolundan İbrahimler yolundan gitmeleri ayrıca bir onur veriyor. Onlarla gurur, onur ne varsa hepsini içimizde hissediyoruz. Mücadelelerinin bundan sonra bütün devrimcilere örnek olması dileğimiz” dedi.

ÇHD ve İHD’nin destek verdiği basın toplantısı, üç komünist işçiyi anmak üzere 16 Mart 2013 Cumartesi günü saat 15.00’te Konak YKM önünden Sümerbank’a yapılacak yürüyüşle davetle bitirildi.

Daha sonra Ayışığı Sanat Merkezine geçilerek, Tariş günleri, cezaevi öncesi ve cezaevi anıları üzerine bir söyleşi gerçekleştirildi.

İzmir Mücadele Birliği Platformu

ANTEP’TE 13 MART ANMASI

13 Mart 1982’de idam edilen üç devrimci işçi Seyit Konuk, Necati Vardar ve İbrahim Ethem Coşkun’u anmak için Antep’te ayışığı Sanat Merkezi’nde bir söyleşi gerçekleştirildi.

Söyleşiye ilk önce 13 Mart savaşçıları şahsında devrim mücadelesinde ölümsüzleşen tüm devrim savaşçıları için saygı duruşu ile başladı. Ardından 13 Mart savaşçılarının kısaca yaşamları anlatıldı, yazmış oldukları mektuplar okundu.

Daha sonra söyleşiye işçi sınıfı mücadelesi ve örgütlenme üzerine konuşmalarla geçirdik. İşçi sınıfı mücadelesinin gelişimi, emekçi kitleler için devrimin zorunluluğu ve gerçek özgürlüklerin ancak sosyalizm ile gerçekleştirileceği üzerinde konuşuldu. Özellikle de 13 Mart savaşçıları anmanın en iyi yolunun onlar gibi devrim davasına bağlı kalarak mücadelenin yükseltilmesi gerektiği üzerinde durarak devrimin ancak bu yolla mümkün olduğu vurgulandı.

Antep Mücadele Birliği Platformu

İDAM EDİLEN İLK İŞÇİLER ANILDI

13 Mart 1982’de Buca Cezaevi’nde idam edilen üç komünist işçi Seyit Konuk, Necati Vardar ve İbrahim Ethem Coşkun için Mücadele Birliği Platformu bileşenleri İHD İstanbul Şubesi’nde yapılan basın açıklamasıyla anıldı ve idamlarından önce yazmış oldukları mektupların ailelerine verilmesi istenerek, işçi önderlerin sınıfsız sömürsüz dünya için yaşamlarını veren üç işçi önderin mirasına sahip çıkılacağı belirtildi.

İHD İstanbul Şubesi’nde yapılan açıklamada Genç Emekçiler Birliği ve Devrimci Öğrenci Birliği adına söz alan Kenan Aktaş 31 yıl önce bugün 1982’de Buca Cezaevi’nde idam edilen üç genç komünist işçi Seyit Konuk, Necati Vardar ve İbrahim Ethem Coşkun’un bu topraklarda idam edilen ilk işçiler olduklarını ve işçi sınıfının onur ve gururu olarak anıldıklarını belirtti.

Adalet Bakanlığı tarafından 12 Eylül’de idam edilenlerin devrimcilerin ailelerine dosyalarının geçen yıl teslim edildiği fakat mektuplarının teslim edilmediğini hatırlatan Aktaş, devrimcilerin bıraktıkları mektupların ailelerine ve yoldaşlarına teslim edilmesi için başlatılan kampanyayı duyurmak amacıyla bir araya geldiklerini belirtti.

Genç Emekçiler Birliği (GEB) ve Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) olarak onların sınıfsız sömürsüz bir dünya isteğiyle yaşamlarını ortaya koyan genç işçiler olduklarını belirten Aktaş, “bizler gençler olarak onların verdiği mücadeleyi örnek aldık. Onların idam ediliş nedenlerinin sosyalizme ulaşma mücadelesi vermeleri olduğunu biliyor ve onların mücadelesini sürdüreceğimizi belirtiyoruz. 12 Eylül 1980 darbesi sonrasında idam edilen devrimcilerin ailelerine bıraktıkları mektuplar bizlere de bırakılmıştır. Ve bunların teslim edilmesi için bir kampanya başlattık. Bu kampanyaya emeğe duyarlı tüm kurum ve kişileri destek vermeye çağırıyoruz” diyerek sözlerini tamamladı.

Av. Sevinç Sarıkaya ise 12 Eylül askeri darbesinden sonra idam edilen dev-

rimcilerin ailelerine dosyalarının 30 yıl sonra teslim edildiğini, fakat yazdıkları mektupların teslim edilmediğini hatırlattı.

Buca Cezaevi’nde idam edilen üç genç işçinin idam edilen ilk işçiler olduklarını da vurgulayan Sarıkaya, 17 Mart 1982 tarihinde İzmir Buca Kapalı Cezaevi tarafından Adalet Bakanlığı’na yazılan yazıda mektupların ailelerine verilmemiş nedeni olarak ise şöyle denildiğini aktardı:

“Her üç hükümlünün yazdıkları mektuplar içerikleri itibariyle TCK’nın 142. ve 159. maddelerine muhalif muhteviyat taşıdıkları bilahare tetkikleri sonucu anlaşılmiş bulunmaktadır. Hükümlülerin infazları sırasında baba ve annelerine verilmek üzere yazdıkları son mektuplar yukarıda belirtildiği üzere suç teşkil eder mahiyette görülüş ve bu sebeple ilgililere verilmesine ve yapılacak muamelede tereddüte düşülmüştür; mektupta sakınca görülen kısımlar çizildiğinde ise ortada muhteviyat kalmamaktadır. Tüm bu nedenle mektupların Bakanlığa verilmesi uygun görülmüştür.”

Yıllar sonra Adalet Bakanlığı tarafın-

dan mektupların ailelere verilmesinin aynı zihniyetin devam ettiğinin somut kanıt olduğunu ifade eden Sarıkaya, “12 Eylül Yargılaması” adı altında Ankara’da bir tiyatro sahnelendiğini ve bu yargılamada adalet beklentisinin olmayacağını belirtti.

“Suçlu kendi kendisini yargılamaz, yargılansa dahi aklayamaz. Onları ancak gelecek tarihin yapılcıları yani bizler yargılayabiliriz ve bu yargılamadan aklanmaları da mümkün olmayacaktır” diyen Sarıkaya, idam edildikleri günün gecesinde üç genç işçinin yazdıkları son mektupların sadece ailelerine değil topluma, ilerici, aydın ve devrimcilere de ait olduğunu vurguladı ve “Bizlere ait olan mektuplara el konulmuştur. bu mektupları almak hepimizin sorumluluğudur. Bu sorumluluk tarihi bir sorumluluktur” dedi.

Sarıkaya, idam edilen üç devrimci işçinin mektuplarının alınması için başlatılan kampanyaya devrimci değerlere sahip çıkan tüm duyarlı kesimleri birlikte emek vermeye davet ederek konuşmasını sonlandırdı.

Emeğe Ezgi Müzik Grubu adına konuşan Ebru Şahin ise, gençler ve emeğe saygı duyanlar olarak idam edilen üç devrimci işçinin yaşamlarından çok etkilendiklerini belirtti. İşçilerin, emekçilerin, üretkenlerin sanatını yaratmak çabasında olanların bu tür değerlere sahip çıkmaları gerektiğini söyleyen Şahin, “bizler de Grup Emeğe Ezgi olarak genç arkadaşlarımıza bu üç devrimci işçinin mektuplarının teslim edilmesi için gerekli çabayı göstereceğimizi ve miraslarına sahip çıkacağımızı belirtiyoruz” diyerek sözlerini tamamladı.

Basın açıklaması üç devrimci işçiyi anmak üzere 16 Mart 2013 Cumartesi günü saat 16.00’da Tünel’den Taksim Meydanı’na bir yürüyüş yapılacağı duyurusuyla ve üç sosyalist işçinin yaşamlarını kısaca anlatan broşürler dağıtılarak bitirildi. □

13 MART SAVAŞÇILARI ADANA'DA ANILDI

13 Mart Savaşçıları'nı anmak için 13 Mart günü Adana İnönü Parkı'nda saat 17.00'da Mücadele Birliği Platformu olarak bir araya geldik.

Önce A-yışığı Sanat Merkezi, hazırlamış olduğu bir şiir dinletisi sundu. Ardından 13 Mart Savaşçıları başta olmak üzere tüm devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşuna geçildi.

Mücadele Birliği Platformu adına okunan basın açıklamasında "Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun, Necati Vardar bugün sonuçlarını yakıcı bir biçimde hissettiğimiz 24 Ocak 1980 Ekonomik İstikrar politikalarının bir sonucu olarak katledildiler. Sermaye sınıfının, özel mülkiyet sisteminin güvencesi Ordu, yaptığı darbeyle yönetime el koydu ve Güney Amerika modeli faşist bir diktatörlük kurdu. Ve işçi sınıfının, emekçi halkların ekonomik, demokratik ne kadar kazanımı varsa sermaye lehine gasp etti. Artık zincirlerimizden başka kaybedeceğimiz bir şeyimiz kalmadı. Kazanacağımız ise özgür ve mutlu bir dünya var. Seyitler, İbrahimler, Necatiler böyle bir dünya için savaştılar. Onların gösterdiği yoldan yürüyalım, onlar gibi ilerleyelim, onlar gibi savaşalım" denildi.

Açıklama boyunca "13 Mart Savaşçıları Ölümsüzdür", "İdamlar Bizi Yıldırılmaz", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her şey Emegün Olacak", "Dünya Emegün Olacak" sloganları atıldı.

Basın açıklamasının okunmasıyla birlikte eylemimizi sonlandırdık.

Adana Mücadele Birliği Platformu

FAŞİZMİN KATLIAMLARINDAN KORKMUYORUZ

Devrimci Öğrenci Birliği ve Genç Emekçiler Birliği 16 Mart'ta Ankara'da 13 Mart 1982'de idam edilen üç devrimci işçi Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar'ı anmak için bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Saat 15.00'te Sakarya Caddesi'nde toplanmaya başlayan gençlik, sloganlarla Yüksel Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "GEB Yürüyor, Devrim Büyüyor", "Deniz, Yusuf, İnan, Savaşa Devam", "Gençlik Sokağa, Devrime, Özgürleşmeye" sloganları atıldı. Aynı zamanda çevredeki insanlara "6 Mayıs'ta idam edilen Denizlerin yolunda 3 devrim savaşçısı Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar'ın kavga bayrağını devrime taşıyoruz" şeklinde ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Eylem boyunca polisin engelleme çabalarına rağmen Ziya Gökalp Caddesi trafiğe kapatılarak yürüyüş devam ettirildi ve Yüksel Caddesi'nde basın açıklaması yapıldı. Açıklamada Ankara'daki Devrimci Öğrenciler ve Genç Emekçiler olarak faşizmin Gazi'de, Beyazıt'ta ve Halepçe'de yaptığı katliamların unutulmadığı belirtildi. Ayrıca Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar şahsında katliamlardan ve faşizmde korkmadıklarını ve yılmadıklarını, aksine bugün söylenen her sloganla, her sözle ve her adımla onların mücadelesini ve devrimci mücadeleyi büyülterek devam ettiklerini haykırdılar.

Basın açıklaması sonrasında eylem, sloganlarla sonlandırıldı. □

DENİZLERDEN SEYİTLERE İDAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ!

İşçi sınıfının üç yiğit evladı, idam edildikleri kent olan İzmir’de Mücadele Birliği Platformu tarafından yapılan bir yürüyüş ve etkinlikle anıldı. İzmir’de bir aydan uzun bir süredir gerek emekçi mahallelerde gerek merkezi noktalarda yapılan afiş, bildiri gibi propaganda-ajitasyon faaliyetleriyle gerekse de internet üzerinden yapılan çalışmalarla işçi sınıfının üç yiğit savaşçısını selamlayan ve emekçileri eyleme çağıran Mücadele Birliği Platformu, 16 Mart günü saat 15.00’da Konak YKM önünde bulundu.

Konak YKM önünde toplanan Mücadele Birliği Platformu, eylem esnasında “Denizlerden Seyitlere İdamlar Bizi Yıldırılmaz- Mücadele Birliği Platformu” yazılı Seyitlerin fotoğraflarının olduğu bir pankart açtı. “Söz Veriyoruz” ve “Sosyalizme Libertad” marşlarının ardından yürüyüş geçiren kitle eylem esnasında sloganlar atıldı.

Yapılan ajitasyon konuşmalarıyla hem kitleye, hem de eylemi izleyen yüzlerce emekçiye Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun, Necati Vardar’ın devrimci tavırları anlatılırken, emekçi halkların karşı karşıya olduğu kentsel dönüşüm ve faşist saldırılardan bahsedildi.

Yürüyüşle Sümerbank önüne varan Mücadele Birliği Platformu adına okunan açıklamada “13 Mart 1982’de üç devrimci işçi, Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar 12 Eylül faşizmi tarafından idam edildiler. 12 Eylül’de yüzbinlerce yurtsever, ilerici, devrimci gözaltına alındı, işkence gördü. Binlercesi tutuklandı. Binlercesi katledildi. Bu büyük kıyımın bir başka yüzü faşizmin mahkemelerinde kıldığı kalemlerdir. 12 Eylül faşizmi 17 devrimciyi idam etti.

Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar da İzmir Buca cezaevinde 13 Mart sabahı idam edildiler. İdama sloganlarıyla yürüdüler. Onların son mektupları ‘sakıncalı’ bulunarak ailelerine teslim edilmedi. Cenazeleri ailelerine verilmedi. Faşizm, onların ölümlerinden sonra da arkalarında bırakacakları etkiden korkuyordu. 31 yıl önce ölümlerinden bile

korkulan üç komünist işçi bugün hala faşizm için korku kaynağıdır.

Bugün Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar şahsında 12 Eylül idamlarına ve faşizme karşı korkmadığımızı, yılmadığımızı haykırmak için burada toplandık. Hiçbir güç bizi onların yolundan alıkoyamaz. Seyitlerin, zindan savaşlarına dönüştürdüğü tutsaklıkları, işçi sınıfının en önünde yürüttükleri TARİŞ, BMC direnişleri ve idam sehpa-hasını tekmelerken attıkları ‘Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği’ sloganları bugün hala işçi sınıfı ve yurtseverlerin mücadelesinin yol göstericisidir. Bugün Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar’ı anmak demek faşizm karşısında dimdik durmak demektir. 12 Eylül Faşizmi devrimcileri katlederek ancak bir süre soluklanmayı başarabilirdi ama işçi sınıfının sosyalizm mücadelesini, devrim yürüyüşünü engelleyemedi. Tümüyle kurumsallaşmış olan faşizmin sınıf mücadelesini de ulusal mücadeleyi de geriye düşürmeyi başaramadığını hepimiz biliyoruz. Bugün, Seyitlerin dostları ve yoldaşları olarak burada bulunuşumuz onların mücadelesinin yaşama-ya devam ettiğinin ve edeceğinin en büyük göstergesidir. Denizlerden Seyitlere İdamlar Bizi Yıldırılmaz” denildi.

Ardından 12 Eylül faşizmi tarafından idam edilen devrimcilerden Mustafa Özenç’in bir şiiri okundu. Atılan sloganların ardından Mezopotamya Kültür Merkezi’nden Koma Agire Zerdest etkinliğe ezgileriyle güç kattı. Müzik grubu üyeleri ezgilerini seslendirdiği sırada sık sık 13 Mart savaşçıları nezdinde 12 Eylül döneminde idam edilen tüm devrimcileri selamladı.

Koma Agire Zerdest son olarak “Çavbella” eserini seslendirdikten sonra etkinlik atılan sloganlarla sona erdi. Basın açıklamasına BDSP, Ekim Gençliği, Ege 78’liler Derneği, Alinteri ve 13 Mart Savaşçıları’nın dava arkadaşı Metin Sağdıç destek verdi.

Mücadele Birliği/İzmir

İDAM EDİLEN ÜÇ İŞÇİ UNUTULMAYACAK!

1982’de idam edilen üç işçi Seyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun, Necati Vardar için 16 Mart günü Taksim’de bir anma yürüyüşü gerçekleştirildi.

Beyoğlu Tünel’de Genç Emekçiler Birliği (GEB) ve Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB), “13 Mart’ın Cüretiyle Faşizmi Yıkalım” pankartı ile toplandı. Soğuk havaya ve yağmura rağmen gerçekleşen coşkulu eylemde, idam edilen üç işçinin resimleri ve Deniz Gezmiş’in fotoğrafları taşındı.

Tünel’den Taksim Meydanı’na kadar yürüyen gençlik sık sık “Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız”, “İdamlar Bizi Yıldırılmaz”, “Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür”, “Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Herşey Emegün Olacak”, “Yaşasın Hakların Mücadele Birliği”, “Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği”, “Deniz İsyân Devrim”, “Denizler Yaşıyor Leninistler Savaşıyor”, “Seyitler Yaşıyor Leninistler Savaşıyor” sloganları attı.

Yürüyüş boyunca üç devrimci işçiyi anan kuşlamalar yapıldı ve Taksim Meydanı’na gelindiğinde ölümsüzleşen devrim savaşçıları adına saygı duruşunda bulunuldu, 13 Mart Savaşçıları marşı okundu.

GEB ve DÖB adına yapılan ortak basın açıklamasının da “13 Mart 1982! Buca Cezaevi’nde sloganlar dinmiyor! Yoldaşları ve siper yoldaşları ‘İdamlar Bizi Yıldırılmaz’ diye slogan atıyorlar. Sloganlarla uğurladıkları bu toprakların idam edilen ilk işçileri olan Seyit Konuk, Necati Vardar ve İbrahim Ethem Coşkun’dur. 13 Mart 1982’de şafak üç genç devrimci işçinin

idamına sahne oluyor. Yıllar önce 1972’nin şafağında Denizlerin idama gidişi gibi gidiyorlar. Yoldaşlarının ve öncülerinin izinden yürüdükleri için, idam sehpasına da onlar gibi çıkacaklar. Son sözlerini ve davaya olan bağlılıklarını

haykıracaklar. Tıpkı Denizler gibi! 13 Mart 1982’de Üç genç devrimci işçi Seyit Konuk, Necati Vardar ve İbrahim Ethem Coşkun işçi sınıfının gururu ve onuru oldular” denildi. Ayrıca 1980 faşist darbesinin işçi sınıfını gözaltında kaybetmelerle, idamlarla dize getirmeye çalıştığını ama öfke ve kını üzerilerine topladığının altı çizildi.

“Onlar idam sehpasında ‘Yaşasın Kürt- Türk Halklarının Mücadele Birliği’ diyerek halkların faşizme karşı zaferinin birleşik mücadeleden geçtiğini bizlere söylemişlerdi. Ve bugün olanlar yoldaşların söylediklerini doğruluyor. Tüm bunlardan dolayı işçi sınıfı ve gençlik 13 Mart 1982’de idam edilen üç genç devrimci önderi unutmayacak. Unutturmayacak!” denilen açıklama, “Yine faşizm tüm bunlardan dolayı yoldaşlarımızı unutmuyor ve onların idamdan önce yazdıkları son mektuplarını ailelerine vermeyerek, 13 Martçıların yarattığı korkuyu itiraf etmiş oluyorlar! Bu mektuplar işçi sınıfının kültür mirasıdır ve onları alacağız. Hiçbir güç işçi sınıfının yarattığı değerleri yok edemez!” diyerek sona erdi.

Eylem sonuna doğru, İstiklal Caddesi’nden Taksim Meydanı’na yönelmiş olan Kasımpaşa taraftarları, küfürlü faşist sloganlarla provokasyon yaratmak istedi. Çevik kuvvet polisleri de kordon oluşturarak iki kitleyi birbirinden ayrı tutmaya çalıştı. Eylem sloganlarla sona erdi. □

İŞÇİLER DÖNECEK SÖZLEŞME BİTECEK

2 Mart günü Hava İş Sendikası önünde THY işçileri ile birlikte Mücadele Birliği Platformu, Devrimci İşçi Komiteleri ve bir çok siyasi parti temsilcisi toplandı.

Sendika önünden başlayan yürüyüşte yol trafiğe kapatılarak sık sık “Atılan İşçiler Geri Alınsın”, “İşçiler Dönecek Sözleşme Bitecek”, “Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak” sloganları atıldı.

Bakırköy Özgürlük Meydanı’nda Emekçi Kadınlar adına yapılan konuşmada emekçi kadınlarının mücadelesinin önemi vurgulandı ve 8 Mart’ta Taksim’de yapılacak olan yürüyüşe tüm emekçiler davet edildi.

İşçiler adına konuşma yapan THY işçisi Ezgi Özgüven, “Bu aşamadan sonra alınacak grev kararı ve bu nedenle oluşacak olumsuzlukların tek sorumlusu THY yönetimi olacaktır” diye konuştu.

Basın açıklamasından sonra eylem, slogan ve halaylarla sona erdi.

Hava-İş Sendikası üyeleri, Habertürk gazetesi köşe yazarı Guntay Şimşek’in, “THY’de Kritik Son Bir Ay” başlıklı köşe yazısını protesto etmek amacıyla Taksim’deki Habertürk binası önünde eylem yaptı.

“THY Direnişimizle İlgili Yaptığı Yalan Yandaş Haberi Nedeniyle Habertürk Gazetesini Kınıyoruz” yazılı pankart açarak Taksim Meydanı’ndan Habertürk Genel Merkezi önüne yürüyen Hava-İş üyelerinin eylemine Türk-İş Bölge temsilcileri, Mücadele Birliği Platformu ve çeşitli siyasi yapılar da katılarak destek verdi.

Eylemde konuşan Hava-İş Genel Başkanı Atılay Ayçin, 291 gündür sürdürdükleri mücadelede yer alan kurumlara teşekkür etti. “İşte bunlar sermaye basınının ‘marjinal sol örgütler’ olarak saydığı partiler ve siyasetlerdir. THY işçilerinin mücadelesinin yanında olan ‘bu marjinal sol örgütler’, ‘bu devrimci örgütler’ her zaman olduğu gibi basınıyla birlikte bizlerin yanında, arasında, bizler bu marjinal örgütlerin yanımızda aramızda olmalarından her zaman onur duyuyoruz, gurur duyuyoruz” dedi.

Ayçin, Habertürk yazarına “Sen ve senin gibiler satılmışsınız. Sizin boynunuzda ‘Satılıktır’ tabelası var. Eğer sende yürek varsa 291 gündür işini kaybetmiş insanların acılarını, işten atılan 10 bin işçiyi yaz. Kârının üstüne kâr katmak için çalışanlarını sömüren şirket yönetimini, dünyanın en çok uçuşunu yapan ama en az dinlenen hava yolu çalışanlarının THY çalışanları olduğunu yaz”

dedi.

THY’de 16.000 işçinin bugün toplu iş sözleşmesinde grev hakkının yeniden kazanılmış olmasının 305 işçinin eylemiyle gerçekleştiğini söyleyen Ayçin, önümüzdeki günlerde grev oylamasında gerekli cevabı havayolu patronlarına 16000 havayolu işçisinin sandıkta vereceğini belirtti.

THY işçileri sloganlarla bir süre daha Habertürk ve Guntay Şimşek’i protesto ettikten sonra Atatürk Havalimanı’na döndüler.

16 Mart Hava İş Sendikası önünde bir araya gelen THY işçileri Bakırköy Özgürlük Meydanı’na “THY ve Teknik AŞ’dan Atılan İşçiler Geri Alınsın” pankartı ile yürüdüler.

THY işçileri adına açıklama yapan Serdar Süslü, “Biz haklı mücadelemizden bu tür saldırıların olabileceğini kamuoyuna daha önce paylaşmıştık. Bu tür karalama girişimlerinin mücadelemizden engel olabileceğini sananların sonunun ne olduğunu THY’nin gelmiş geçmiş yönetici tarihi nedir baksınlar görürler. Vicdanını ve adalet duygusunu yitiren hiçbir THY yönetimi, THY işçilerini ve Hava İş sendikasını satın alamamıştır. Bugünde satın alamayacaklardır” dedi.

Açıklamanın ardından, Belediye İş, Dev Sağlık İş ve Süleyman Çelebi birer kısa konuşma yaparak dayanışma mesajları verdi.

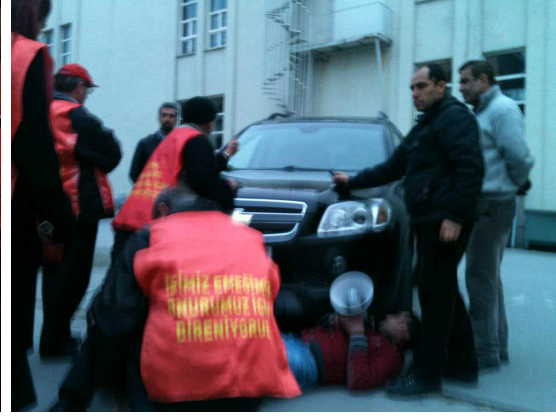
Eylem atılan sloganlarla ve çekilen halaylarla sona erdi. □

HEY TEKSTİL İŞÇİLERİ EYLEMDE, İŞGALDE

Hey Tekstil işçileri 28 Şubat günü yine saat 12.45'te Kanyon AVM önünden TOBB binası önündeki polis barikatına yürüyüş yaptı. Polis barikatının önünde pankartlarını açıp sloganlarla taleplerini haykırıldılar. Hey Tekstil işçisi Zeki Gördeğir basın açıklamasını yaptıktan sonra bir konuşma yaptı. Aynur Bektaş'ın TBMM'den ödüllü TOBB Kadın Girişimciler Kurulu Başkanı olduğunu hatırlatan Gördeğir, yanına hükümeti de alarak işçilerin tüm kazançlarına göz diktiğini, yıllar boyu işçilerin çalışarak hakettiği kıdem tazminatlarını ödemek istemeyen Aynur Bektaş gibi patronlar için kıdem tazminatı haklarını ortadan kaldırmaya çalıştıklarını belirtti.

Hey Tekstil işçileri olarak 384 gündür

meyeceğiz" diyerek tamamladı. Hey Tekstil işçileri Kanyon Alış Veriş Merkezi önüne geri dönerek yarın aynı yer ve saatte buluşmak üzere alandan ayrıldılar.

Hey Tekstil

eylemde olduklarını belirten Gördeğir, emeği ve alınteri çalınan ilk işçiler olmadıklarını, bu düzene karşı durmazlarsa son işçiler de olmayacaklarını bildikleri için eylemleri boyunca farklı sektörlerden işçilerle birlikte mücadele verdiklerini ve zafere ulaşmak için işçi dayanışmasının önemini kavradıklarını ifade etti.

Zeki Gördeğir sözlerini "Direnişimiz boyunca öğrendiğimiz şey şudur: Zafer sokakta direnerek kazanılır. Ve bizler de haklarımızı almadan bu alanlardan git-

işçileri, 7 Mart akşamı fabrikayı işgal etti. Saatlerce fabrikada kalan işçiler, patron Süreyya Bektaş'ın fabrikadan çıkmasına izin vermediler.

Alacakların tahsili konusunda tarafların avukatlarının da bulunacağı bir toplantı yapılmasına dair söz verilmesi üzerine 22.30'da işgali sona erdiren işçiler, Süreyya Bektaş'ı serbest bıraktılar.

Eylem sırasında fabrikaya çok sayıda polis, bir TOMA aracı ve ekip arabaları geldi. İşçiler alacakları ödenmezse, eylemlerine devam edecekler. □

KAZOVA TEKSTİL İŞÇİLERİNDEN ŞİŞLİ'DE YÜRÜYÜŞ

31 Aralık günü 4 aylık maaşları ve tazminatları verilmeden işten atılan 90 Kazova Tekstil işçisi haklarını alabilmek için hukuksal süreci başlatmışlardı. Kazova Tekstil işçileri 6 Mart günü Şişli Camii önünde saat 13.00'de bir araya gelerek, Kazova Tekstil Fabrikası önüne yürüyerek bir basın açıklaması yaptılar.

Sloganlar atarak Kazova Tekstil Fabrikası önüne gelen işçiler adına basın açıklamasını Songül Kara okudu.

65 yıllık köklü bir firma olmasıyla övünen ve MRCO, Polo, Bisse, Sarar, Mark&Spencer, Vakko gibi büyük firmalara iş yapan Kazova Trikotaj tarafından hiçbir hakları verilmeksizin işten atılarak açlığa mahkum edildiklerini belirten işçiler, "Kazova patronları biz işçiler emeğimiz için çalışırken bizlere hakaret etmiş, silah çekmiş ve

tehdit etmiştir. Bizlere zorla mesai yaptırmıştır. Şimdi alınterimizin karşılığı haklarımızı lüks içinde yaşayarak yemektedir. Haklarımızı Kazova patronlarına yetirtmeyeceğiz." diyerek sloganlarla işten atılmalarını protesto ettiler.

Hergün onlarca işçi, iş kazası adı altında iş cinayetlerinde kurban olurken devletin patronların yanında yer aldığı belirten işçiler "Biz işçiler beş kuruş verilmeden işten atıldığımızda da devlet yine patronların yanında yer almaktadır. Patronlar hayali ihracatla ceplerini doldururken devlet yine patronların yanındadır. İşçilerin payına ise yine gaz ve polis copu düşmektedir. Bizler direnen Kazova işçileri olarak haklarımızı alıncaya kadar direnmeye devam edeceğiz" diyerek sloganlarla eylemlerini sonlandırdılar. □

KATLIAMLARDA YITİRDİĞİMİZ CANLARI ANIYORUZ

12 Mart Gazi Ayaklanmasını selamlamak ve 12 Mart faşist darbesini protesto etmek için 12 Mart günü Adana'da bir eylem gerçekleştirildi. Eylem saat 18.00'da 5 Ocak Meydanı'nda toplanılarak başladı. Mücadele Birliği olarak bizler de flamalarımız ve 13 Mart 1982'de idam edilen 3 işçi yoldaşımızın resimlerinin olduğu dövizlerimizle eyleme katıldık. Sloganlar eşliğinde pankartı açarak İnönü Parkı'na yürümek isteyen kitlenin önüne polis barikat kurdu. Yürüyüş yapılacak yolu trafiğe kapatan polis, saatin geç olması ve trafiğin engellenmesini bahane ederek, yürüyüşe izin vermeyeceğini söyledi.

Polis ile yapılan görüşmeler sürerken eylemciler "Bir Adım Atalım, Barikattı Yıkalım", "Gazi Faşizme Mezar Olacak", "Gazide Düşene Dövüşene Bin Selam", "Yaşasın Gazi Ayaklanması", "Hesaplaşma Günü Korkunç Olacak", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Dün Maraş'ta Bugün Gazi'de Çözüm Faşizme Karşı Savaşta" sloganlarını atarak barikattı zorladı. Yapılan görüşmelerden sonra tek sıra halinde İnönü Parkı'na yürüneceği söylendi. Yolum kenarında yürüyüşe başlayan kitle daha sonra caddeye inerek, yürüyüşünü fiili olarak gerçekleştirdi.

Polisin tüm uyarılarına rağmen yolu tamamen trafiğe kapatarak İnönü Parkına gelen kitle adına Güven Boğa basın açıklamasını okudu. "12 Mart 1995'te İstanbul Gazi Mahallesinde yapılan katliamın üzerinden 18 yıl geçti. 1995 yılında alevi yurttaşlarımıza karşı kontrgerillanın tertiplemediği saldırıda 22 kişi hayatını kaybetti. Gazi katliamı, bin yıldır Alevilere uygulanan soykırımın bir parçasıdır. Katliamı yapan güçleri koruyanlar için göstermelik bir dava açılmıştır.

Tarihi, darbeler, tertipler, katliam ve provokasyonlar tarihi olan Türkiye'de darbe karşıtı ve mağduru görünümüne rağmen, Kanlı Pazar, 16 Mart, Gazi, Sivas, Çorum, Maraş, Roboski katliamlarını araştırmayı bile akıllarından geçirmeyen, siyasi cinayetleri, 'faili meçhul' cinayetleri ve toplu mezarların akabetini sorgulamayan AKP hükümeti, Ergenekon'u ve derin devleti açığa çıkaracağını iddia etmektedir" diyen Boğa sözlerini, "Gazi ve Ümraniye katliamında ve tüm katliamlarda yitirdiğimiz canları saygıyla anıyoruz" diyerek bitirdi. □

HALEPÇE KATLIAMI UNUTULMADI

Halepçe katliamı 25. yılında YAKAY DER tarafından protesto edildi. 16 Mart günü Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda bir araya gelen Yakınlarını Kaybedenler Derneği (YAKAY DER) üyeleri Halepçe katliamını protesto etti, katliamın fotoğraflarını ve ölen kişilerin resimlerini taşıdı.

YAKAY DER adına basın açıklamasını okuyan Vedat Demir, Halepçe'de katledilen ve Ortadoğu'da devlet eliyle gerçekleştirilen tüm katliamların tüm kurbanlarını saygıyla andıklarını söyledi. Demir, "Neden önemlidir katliamları, hakikati hatırlamak? Canlar geri geleceği, acılar dineceği için değil; bizler katliamların bir daha yaşanmaması için katliamları unutmadığımızı, unutmayacağımızı haykırırız" diye konuştu.

Demir sözlerine "Üstelik bir ile iki ile sınırlı değildir katliamlar Ortadoğu'da, öyle ki bir taziyeler ayıdır Mart: Beyazıt, Halepçe, Gazi, Qamişlo... Mart ile bitmez, aylara taşar zulüm, yıllara uzar, faili meçhul cinayetler; göz altında kayıplar olur, o da yetmez yanı başımıza gelir, Roboski olur 2011'de doymak bilmez kana susamış devlet" diyerek devam etti.

Demir son olarak "Beyazıt, Halepçe, Gazi, Qamişlo katliamları ile Roboski katliamı olmak üzere devlet eliyle gerçekleştirilmiş tüm katliamları kınıyor ve diyoruz ki: acımız derin, kararlılığımız kesindir: Katliamları unutmayacağız, unutturmayacağız" diye konuştu. □

MÊRDÎN VE QOSER'DE NEWROZ

Mêrdin merkezde Newroz 17 Mart Pazar günü, Yenişehir Taksi durağı Newroz Alanında toplanan binlerce kişi tarafından kutlandı. Newroz kutlamasında Kürtçe, Süryanice, Arapça ve Türkçe olmak üzere dört dilde anonslar yapıldı. BDP Mêrdin milletvekili Erol Dora mitingte bir konuşma yaptı. Sonrasında Hatay'dan gelen müzik grubu Arapça parçalar seslendirirken 13 yaşındaki Mazlum Doğan Sürer saz eşliğinde söylediği Kürtçe-Türkçe parçalarla alanda duygusal anlar yaşattı. Coşkuyla geçen Newroz kutlaması yağın yağmurdan dolayı erken sona erdirildi.

Qoser'de 18 Mart Pazartesi günü düzenlenen kutlamaları için alana binlerce kişi akın etti. Kutlama öncesinde platforma asılan Öcalan posterinin indirilmesini isteyen polisler, posterin indirilmemesi halinde halkın alana alınmayacağını söyledi. Tertip komitesi ve BDP ilçe örgütü-

nün polislerle yaptığı görüşmeden sonra poster indirilmeden halk alana alındı. Alanın tamamını sarı-kırmızı-yeşil renkler ve Kürdistan bayrakları kapladı. Newroz kutlaması; 3 yıldır KCK davasından tutuklu olan Qoser belediye başkanı Ferhan Türk'ün halkı selamlamasıyla başladı. Sonrasında ise Mêrdin milletvekili Ahmet Türk bir konuşma yaptı. Bu arada kısa bir süre yağmur yağdı. Buna rağmen kimse alanı terketmedi.

Yapılan konuşmalardan sonra sırasıyla; Koma NÇM, Koma Laleş ve Hozan Xeyrî sahne aldılar. Ancak herkesin beklediği bir isim vardı; Serhado. Serhado hem söylediği parçalar hemde konuşmalarıyla halkı coşturdu. Özellikle son dönemdeki 'barış süreci'nin aldattıcılığı üzerinde durdu. Buna alandaki binler sloganlarla destek verdi. Serhado'dan sonra Newroz kutlaması sona erdirildi.

Newroz Kurdistan'ın neredeyse her il, ilçe ve köyünde yakılan ateşlerle "Öcalan'a Özgürlük, Kürtlere Statü" şiarıyla kutlandı, kutlanmaya devam ediyor. Ancak gerek kutlamalar sırasında olsun gerekse de öncesinde ve sonrasında olsun herkesin aklında tek yer var; Amed Newroz'u. Özellikle bu yıl için ayrı bir önem verilen Amed Newrozuna bir milyondan fazla katılım bekleniyor.

Mücadele Birliği/ Qoser- Mêrdin

NEWROZ COŞKUyla KUTLANDI

İzmir'de Newroz Kutlamaları 17 Mart Pazar günü Buca Hipodrom alanında yapıldı. Kutlamalara aralarında Mücadele Birliği Platformu'nun da bulunduğu birçok devrimci yapı ve demokratik kitle örgütü Şirinyer Tansaş önünden yapılan bir yürüyüşle katıldı. Mücadele Birliği Platformu eyleme "Denizlerden Mazlumlara Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği" pankartıyla katıldı.

Yürüyüş sırasında Mücadele Birliği Platformu sık sık "Newroz Piroz Be", "Biji Newroz", "Yaşasın Devrim Ve Sosyalizm", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Faşizme Karşı Silah Başına", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Faşist TC Kürdistan'dan Defol", "Denizlerden Mazlum'a Selam Olsun Newroza" sloganları atarken, faşizmi teşhir eden ajitasyon konuşmalar da yapıldı.

Newroz kutlamaları Newroz ateşinin yakılması ve saygı duruşuyla başladı. Kutlamalar sırasında tertip komitesi ve BDP İzmir İl Örgütü adına konuşmalar yapıldı. Konuşmaların ardından ezgilerini seslendirmek üzere sahneye Koma Gula Herzan davet edildi. Ardından Şırnak BDP Milletvekili Hasip Kaplan sürece dair bir konuşma yaptı. Halayların ve türkülerin ardından Newroz kutlamaları sona erdi.

Mücadele Birliği / İzmir

ADANA NEWROZ'U

Newroz Adana'da 17 Mart günü kutlandı. Halk sabah saatlerinde kutlama yapılacak olan Karasu kavşağına akın etmeye başladı. Analar geleneksel kıyafetlerini kuşanarak olanca coşkularıyla alanı doldurdular. PKK bayrağı ve Abdullah Öcalan resminin olduğu bayraklar taşınyordu.

Etkinlik PKK marşı eşliğinde saygı duruşu ile başladı. Ardından etkinliğin ilk konuşmasını BDP Adana İl Başkanı Uğur Bayrak yaptı, 2013 yılı Newroz'unun Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'a özgürlük Kürt halkına statü şiarı ile gerçekleştirildiğini, fakat 2014 yılı Newroz'unun Öcalan'ın "özgürlük yılı" olacağını vurguladı. Bu yılın "Newroz finali"nin Diyarbakır'da yapılacağını hatırlatan Bayrak, "Amed Öcalan'a özgürlüğü haykırdığı alan olacak" diye kaydetti.

Meşalenin yakılması ile kitlenin coşkusu ikiye katlanırken, sık sık Öcalan ve PKK lehine sloganlar atıldı. Yerel müzik grubunun sahne alması ile devam eden Newroz mitinginde BDP Adana Milletvekili Murat Bozlak bir konuşma yaptı. Kürt, Türk, Arap ve tüm halklara Newroz mitingine katıldıkları için "hoşgeldin" diyerek başlayan Bozlak, Newroz'un Kürt halkının tarihi için anlam ve önemini anlattı.

1989 yılından bu yana Kürt halkı olarak alanlarda olduklarını ve olup bitenlere hep beraber tanıklık ettiklerini dile getiren Bozlak, "Ortadoğu coğrafyasında özelde de Kürdistan coğrafyasında geçmişten bu yana savaşlar eksik olmadı. Bu coğrafyada hiç bir dönem akan kan durmadı. Bu coğrafyada zulmedenler oldu, haksızlık yapanlar oldu, adaltsiz davranan önderler oldu. Ne zamandan beri zalim Dehak'tan beri oldu. Bu coğrafyada Dehaklar yaşadı. Ama bu coğrafyada zalime karşı zalim Dehak'a karşı direnen Demirci Kawalar da oldu" dedi.

Yapılan konuşmaların ardından sahne Ferhat Tunç'a bırakıldı. Etkinlik coşkulu halaylarla sona erdi.

Mücadele Birliği / Adana

ANKARA'DA NEWROZ

Newroz Bayramı, 17 Mart'ta birçok merkezde olduğu gibi binlerce kişiyle Ankara'da da tüm coşkusuyla kutlandı. Saat 11.00'den itibaren Ankara BDP il örgütleri, HDK bileşenleri, KESK Ankara Platformu ve birçok devrimci yapı Toros Sokak'ta toplanmaya başladı.

Yürüyüşün başlamasıyla önde BDP Ankara il örgütleri olmak üzere kortejler oluşturuldu. Mücadele Birliği Platformu da "Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı" pankartıyla kortejde yerini alarak "Yaşasın Türk-Kürt Halkının Mücadele Birliği", "Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek" sloganlarıyla yürüyüşe katıldılar. Yürüyüş boyunca halk "Be Serok Jiyan Nabe", "Biji Newroze", "Newroz Piroz Be" sloganları atarak coşkuyla Kolej Meydanı'na doğru ilerlediler.

Arama noktasına gelindiğinde başta Kürt halkı ve gençleri polisi tanımayarak arama noktalarına takılmadan akın akın meydana geldi. Kolej Meydanı'nda gelenleri halaylarla karşılayan kitle daha sonrasında Newroz ateşini yaktı ve saygı duruşunun ardından BDP Ankara İl Eş Başkanları Meral Vuranok ile Ahmet Aday Kürtçe ve Türkçe bu Newrozun öncekilerden daha başka olduğunu, barışa hiç bu kadar yakın olmadıklarını söylediler. Daha sonrasında BDP Muş Milletvekili Sırrı Sakık barış sürecine dair konuşma yaptı.

Açıklamaların ardından miting halaylarla son buldu.

Ankara Mücadele Birliği Platformu

NEWROZ PÎROZ BÊ

İstanbul Newroz'u Kazlıçeşme Meydanı'nda yüzbinlerce kişiyle gerçekleşti. Bu yıl "Demokratik Çözüm Öcalan'a Özgürlük" şiarıyla başlayan Newroz, 2012 Newrozunda katledilen Hacı Zengin'e adandı.

17 Mart günü yapılan Newroz Mitingine BDP Eş Başkanı Selahattin Demirtaş, İstanbul Milletvekilleri Sabahat Tuncel, Sırrı Süreya Önder ve Emeğe Ezgi, Serhado, Mikail Aslan, Xemgin, Ayşenur Kolin, MKM katıldı.

Sabahın erken saatlerinde miting alanına akan Kürt ve Türk halkı, Keski Sor-u Zerli bayraklar ve Öcalan posterleri taşıdı. Miting alanında da sık sık "Biji Serok Apo", "Biji Newroz" sloganları atıldı. Öğle saatinde ilk açılış konuşmasını tertip komitesi adına yapan Mehmet Şahin Tertemiz Newrozun önemine dikkat çekerek, mücadelenin daha da yükseltilmesi gerektiğini söyledi. Tertemiz, Rojava Devrimini de selamladı.

Ardından Emeğe Ezgi sahne aldı ve Kürtçe-Türkçe marşları ile kitleyi coşturdu.

BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, HDK Yürütme Kurulu üyeleri ve İstanbul Milletvekilleri Sebahat Tuncel ve Sırrı Süreyya Önder ile BDP İstanbul İl Eş Başkanı Asiye Kolçak sırayla konuşmalarını gerçekleştirmek için sahneye çıktılar.

BDP İl Eş Başkanı Asiye Kolçak, "Mazlumların, Sakinelerin, Berivanların, Rohanilerin yaktığı ateş yolumuzu aydınlatmaya devam ediyor. Onlar güneşin yoldaşlarıydı. Onların yaktığı ateşi söndürmeyeceğimize söz veriyoruz" dedi.

Milletvekili Sırrı Süreyya Önder, "Biz bir mücadelenin sonuna gelmedik. Biz bir mücadelenin en acı bölümünün, yakıcı bölümünün sonuna geldik. Bundan sonrası artık yeni Türkiye'yi bütün halklarla inşa etmenin zamanıdır. Demokratik, yeni Türkiye'yi mazlumların bütün emekçilerin mücadelesiyle inşa edeceğiz. Biz, siz bizi kabristanlarla mı korkutacaksınız biz orayı gülistana çeviririz, alanları Newroz, 1 Mayıs alanları yaparız dedik. İşte buradayız. Bu barış onun eseridir. O nedenle kutlu ol-

sun. Bu barış iradesini güvercin kasaplarının eline doldurmayacağız" dedi.

BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel "Bu süreç dışarıdan izleyeceğimiz bir süreç değil, tam da içinde olacağımız bir süreç. Belki bizi çözüme, barışa götürecek. Biz buna inanıyoruz. Çözüm ve barış dışarıdan izleyerek olmaz, sokakta mücadele ederek olur" dedi.

Mitingde son konuşmayı yapan BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş da "Bu sürecin iradesi, bu sürecin çözüm dili, bu sürecin fotoğrafı budur. Çözüm nasıl olacak diyenlere işte Kazlıçeşme Meydanı... Bütün ezilenler el ele vermişler. İşte bütün ötekiler, işte yüz binler çözümün anahtarı

budur diyorlar. Bu süreçten ne çıkacak diyenler, bu fotoğrafı dikkatle izlesinler. Bu meydanda Türküyle, Kürdüyle, Ermenisi, Süryanisi, Lazı, Çerkesiyle, kadını erkeğiyle öğrencisi emekçisiyle bir arada, kendi diliyle, kimliğiyle, kültürüyle bayrağıyla, rengiyle yan yana yaşamaktır çözüm. İşte çözüm Kazlıçeşme Meydanı'ndaki duruştur" dedi.

Demirtaş konuşmasının devamında "Kürt halkı bu topraklarda, eşitçe, birlikte yaşamak istiyoruz, dilimizle, kimliğimizle, kültürümüzle bu ülkenin sınırları içinde çözüm geliştirilmesini istiyoruz diyor ve siz buna karşı çıkıyorsanız daha demokratik bir model önermeniz lazım. Eğer çözüm öneriniz yoksa susun, yerinizde oturun. Bari gölge etmeyin, bari insanları kışkırtmaya çalışmayın"

Demirtaş son olarak "Rojava'da bir devrim süreci yaşanıyor. Rojava'da halk kendi örgütlü, kararlı iradesiyle gün be gün kendi geleceğini örüyor. Örgütlü olmazlarsa savrulup gidecekler. İşte örgütlü bir halkın neler yapabileceğinin en güçlü göstergesidir Rojava. Orada devrimi ilmek ilmek ören Kürt gençlerine, kadınlarına, bütün devrimcilerine selam gönderiyorum, onların da Newroz'u kutlu olsun diyorum. Yine bugün rehin olarak tutulan bütün siyasetçi arkadaşlarıma Newroz meydanından sıcak selamlarımızı gönderiyoruz. Bir sonraki Newroz'da bu meydanda bizlerle olacaklar, bunun sözünü veriyoruz. Mücadelemizle, direnişimizle bütün zindanları boşaltacağız, rehine pazarlığı yapılacak bir alan olmaktan çıkaracağız. Demokratik siyasetin kanallarını açma açma kendi çözümümüzü kendi ellerimizle gerçekleştireceğiz" dedi.

Miting'de konuşmalardan sonra müzisyenler Mikail Aslan, Ayşenur Kolin, Serhado sahne aldılar. Newroz mitingi sona erdikten sonra dağılan kitleden bir gruba Zeytinburnu'nda faşist saldırı gerçekleşti. Saldırıda ikisi ağır 6 kişi yaralandı ve Zeytinburnu Avrasya Hastanesi, Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi ve Yedikule Göğüs Hastalıkları Hastanesi'ne kaldırıldılar.□

TAKSİM ZAFERDİR

2008

2008

2008

2007

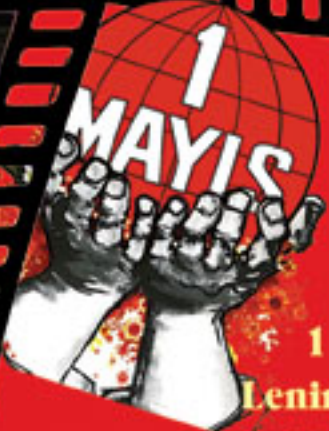
2007

2007

2009

1 Mayıs 2007... 77 Katliamının 30. yılında Leninistlerin yıllardır yaptığı "1 Mayıs Alanı Taksim'dir" çağrısı yanıt buldu. DİSK, katliamın 30. yılında Taksim'de olacaklarını duyurdu. 1 Mayıs'ta Taksim'de olunacağı haberi bir hayalet gibi dolaştı her yerde. Ve o gün geldiğinde işçi ve emekçi halklar, öğrenciler, kadınlar, devrimciler İstanbul'a ve Taksim Meydanı'na aktı.

Taksim'e çıkan tüm çevre semtler, caddeler, sokaklar Taksim'e gitmek isteyen insanlarla doluydu ve polis yine azgınca saldırdı. Her sokak her köşebaşı çatışma alanı oldu. Ve Taksim fethedildi. Binlerce kişi Taksim Meydanı'na akın etti ve proletarya Taksim'i fethetti.

İşçi ve emekçiler artık Taksim'den vazgeçmeyecekti. Takip eden 2008 ve 2009 yıllarında da benzer sahneler yaşandı. Taksim'e çıkan tüm yollar proletarya ve burjuvazinin savaş alanına dönüştü. Ve proletaryanın kızıl bayrağı Taksim Anıtı'na dikildi.

2009

2009

2009

2009

1 MAYIS'TA

YENİ ZAFERLER YARATMAYA TAKSİM'E

NEWROZ PÎROZ BÊ

